

REGATUL ROMANIEI

MONITORUL OFICIAL

PREȚUL ABONAMENTULUI ÎN REGATUL ROMANIEI

45 lei pe an; 22 lei, 50 b. pe 6 luni.

Primăriile rurale 36 lei pe an.

Abonamentele încep din Antea și a fie-cărei luni.

PREȚUL ABONAMENTULUI PENTRU STRĂINĂTATE

60 lei pe an; 35 lei pe 6 luni.

Abonamentele se pot face la birourile postale.

PUBLICAȚIUNILE JUDICIARE SE PLĂTESC

Până la 50 linii, 5 lei; mai lungi de 50 linii, 10 lei.

Ori-ce alte acte introduse în ele

se plătesc deosebit, ca și publicațiunile, dupe lungime

DIRECȚIA GENERALĂ A MONITORULUI OFICIAL ȘI IMPRIMERIEI STATULUI

BUCUREȘCI

Bulevardul Elisabeta

PREȚUL ANUNCIURILOR

Publicațiunile primăriilor, comitetelor, etc., linia 80 b.

Citațiunile de hotărnicie, linia 80 bani.

Inserțiunile și reclamele, linia 1 leu.

Anunciurile particulare 50 bani linia de 30 litere.

SUMAR

PARTE OFICIALĂ — Mesagi.

PARTE NEOFICIALĂ — Depesă telegrafice.

Anunțuri judiciare, administrative și particulare.

PARTE OFICIALĂ

București, 24 Februarie

Astăzi, Luni, 24 Februarie, a avut loc deschiderea Corpurilor legiuitoare.

La orele 11^{1/2} dimineața, D-nii senatori, D-nii deputați și înaltele corpuri ale Statului s'au întrunit în sala ședințelor Adunării.

La orele 12, M. S. Regele, însoțit de A. S. R. Principele Ferdinand, a intrat în sala Adunării, precedat de casa Sa civilă și militară fiind primit la scară de domnii miniștri.

Regele, suindu-Se pe Tron, incongiurat de domnii miniștri, a citit următorul mesagi:

„Domnilor Senatori,

„Domnilor Deputați,

„Este tot-d'a-una pentru Mine o impregiurare fericită a Mă găsi în mijlocul Reprezentațiunei naționale.

„Astăzi se implinesce mai bine de un pătrar de secol de când, chemat prin decretele Providenței și prin voința Poporului român, Mă află în capul acestei Țări, căreia 'I am consacrat toate cugetările și toate actele vieții Mele.

„In acest lung șir de ani organele constituționale ale Națiunei 'Mi au dat concursul lor prețios pentru a lucra cu Mine la înălțarea și propășirea necurmată a iubitei noastre Românie.

„Eștiți din noui alegeri generale, sunteți mai cu deosebire în măsură, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, a cunoște nevoile cele mai recente ale Țerei care v'ales.

„Corpul electoral, prin alegerea Domniilor-vostre, a manifestat în modul cel mai neinduoios ideile cari 'l conduc. Țera cere, înainte de toate, ordine și stabilitate.

„Guvernul Meu, putându-se rezema pe o majoritate însemnată și constantă, va fi îmbărbătat a deservirși și a îmbunătăți opera legislativă ale cărei temelii s'au pus în acești patru ani de zile și căreia Țera 'i dă astăzi incuviințarea sa.

„Este, dar, de sperat că Guvernul se va bucura de aci înainte de aceea stabilitate și liniște politică, fără de care reformele nu se pot studia cu maturitate, nici aplica cu folos.

„Domnilor Senatori,

„Domnilor Deputați,

„Numerose și importantelegiurii așteptă soluțiunea lor de la înțelepciunea Domniilor-vostre patriotică și de la o muncă luminată și neobosită.

„Programul pe care Guvernul Meu 'l a așternut în apelul său către Țără nu pôte fi de cât opera unei întregi legislaturii.

„In sesiunea actuală, însă, cu tot timpul înaintat, trebuie cel puțin începută această lucrare bine-făcătoare.

„Inainte de toate, este de neapărată trebuință a intra de îndată în practica constituțională pentru gestiunea finanelor publice.

„Budgetul general al Statului pentru anul financiar 1892—1893 este pregătit și se va supune imediat cercetării și aprobării Domniilor-vostre. El se află echilibrat și este de dorit să fie votat la timp și să se pună în lucrare de la 1 Aprilie, spre a se înlătura aplicarea a două budgete deosebite în același exercițiu.

„Votarea legilor financiare va fi, sper, cea mai de căpetenie grijă a Domniilor-vostre.

„De asemenea se vor aduce pe rând în desbaterile Domniilor-vostre proiecte pentru reforma în deobște reclamată a unora din impozitele în ființă și proiectul pentru modificările de introdus în actuala lege a curței de comp-turi. Mai ales legea pentru organizarea creditelor agricole, înaintată Adunării Deputaților încă din sesiunea anului 1889—1890, reclamă deosebita Domniilor-vostre atențiune. Prin votarea ei se va putea aduce la îndeplinire una din dispozițiunile esențiale ale le-

„ gei pentru vinđarea bunurilor Statului la cultivatorii țerani.

„ Tot in acest scop veți avea a vă ocupa in urmă de tablourile de prețuri pentru vinđarea domeniilor Statului. Modificarea legii docurilor, a căror administrațiune trebuie organizată pe base mai potrivite de cât acele prevădute la înființarea lor, vă va fi de asemenea supusă de către ministrul domeniilor.

„ Ministrul lucrărilor publice vă va cere credite necesare pentru gara centrală. Imensa dezvoltare ce a luat circulația pe căile noastre ferate, deschiderea atâtor linii noi, fac neapărată ridicarea unei gări in proporții mai încăpătoare de cât le are gara actuală, care nu mai corespunde nici necesităților comerțului, nici chiar siguranței călătorilor.

„ Necesitatea unor reforme in administrațiune a deșteptat îngrijirea tuturilor guvernelor și mai multe proiecte de legi au fost studiate și supuse Corpurilor legiuitoare de ministerele precedente.

„ Guvernul Meu, folosindu-se de aceste studii și supuindu-le la o nouă cercetare, se crede in măsură de a vă prezenta in această sesiune o legislațiune definitivă, care va satisface nisce trebuințe simțite de Țera întrégă și a căror îndeplinire este de mult așteptată.

„ Proiecte pentru reorganizarea ministerului de interne, pentru revizuirea legilor județiane și comunale, pentru înființarea unui corp de gendarmerie rurală, pentru posta rurală, pentru modificarea legii sanitare, pentru înființarea de noi spitale rurale, compun acest plan de reforme, din care numai o parte va putea să vă fie supusă in sesiunea actuală.

„ Armata, pentru care Națiunea s'a arătat tot-d'a-una darnică, mul-

„ țumită ultimelor credite acordate de Corpurile legiuitoare și legilor noi de organizare, este din ce in ce mai in stare de a îndeplini misiunea sa și a răspunde încrederei ce Națiunea are in vitejia ostașilor și in buna direcțiune a comandamentului superior. Totuși, se mai simte trebuință de a arma infanteria cu pușca cea mai nouă și cea mai perfecționată, de a reorganiza cavaleria și de a da trupelor un cazarmament sănătos și rațional.

„ Țera nu se va da îndărăt inaintea acestor noi sacrificii pentru a deservirși organizarea forțelor sale de apărare.

„ Ministrul justiției va supune deliberărilor Domniilor-văstre forma judecătorilor de ocóle; această lege va completa reformele introduse in administrația justiției prin legea asupra organizării judecătorești, ale cărei efecte bine-făcătoare sunt simțite din și in și mai mult.

„ Din seria proiectelor de legi destinate a sêvirși reforma învățământului, atât de mult cerută de Țeră, Guvernul Meu va atrage atențiunea Domniilor-văstre mai cu sémă asupra legii învățământului primar, legii asupra organizării interioare a ministerului, legii asupra completării și îmbunătățirii facultăței de drept din Bucuresci.

„ *Domnilor Senatori,*

„ *Domnilor Deputați,*

„ Suntem in drept de a spera că impregiurările din afară nu vor turbura opera la care sunteți chemați. Constatăm cu fericire că toate Puterile Europei au proclamat voința lor de a menține pacea de care lumea se bucură in acest moment.

„ Politica României fiind asemenea o politică de pace și de ordine,

„ ne putem fali că relațiile noastre cu cele-alte țeri sunt din cele mai amicale.

„ In fața, dar, a acestui câmp de activitate bine-făcătoare care se deschide patriotismului Domniilor-văstre, nu Mă induoesc că veți răspunde la încrederea Națiunii și veți îndeplini dreptele așteptări ale Țerei pe care o reprezentați.

„ Dumnedeu să bine-cuvinteze lucrările Domniilor-văstre. “

CAROL

Președintele consiliului ministrilor și ministru de interne, L. Catargi.

Ministrul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor, P. P. Carp.

Ministrul afacerilor străine, Al. Lahovari.

Ministrul de finance, M. Germani.

Ministrul de justiție, Al. Marghiloman.

Ministrul de resbel, General J. Lahovari.

Ministrul lucrărilor publice, C. Olănescu.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice, Take Ionescu.

No. 515.

La 24 Februarie 1892.

Bucuresci.

Dupe terminarea citirii Mesagiului, M. S. Regele părăsesce sala Adunării, iar Corpurile legiuitoare proced îndată la începerea lucrărilor, pentru cari domni senatori au trecut la locul Senatului.

PARTE NEOFICIALĂ

Bucuresci, 24 Februarie

DEPEȘI TELEGRAFICE (Serviciul privat al Monitorului)

Budapesta, 5 Martie. — Comitele Stefan Csaky, in etate de 24 ani, fiul ministrului cultelor, s'a sinucis ađi dupe amiađi in casa părinților sêi; el și a tras un foc de revolver; motivele sunt necunoscute.

Petersburg, 5 Martie. — Agenția de Nord declară neintemeiate scirile dupe cari kavasul Ivanoff ar fi asasinul lui Vulovic.

Ivanoff s'a stabilit la Odessa cu 2 luni inainte de omor, și de atunci nu a mai eșit.

Paris, 5 Martie. — Amiralul Jurien de la Laviere a murit.

Christiania, 5 Martie. — Importul cailor și al porcilor cari provin din ori-ce port german este oprit.

Berlin, 5 Martie. — La discuția bugetului coloniilor la Reichstag, D. de Caprivi a justificat expulsarea jurnalistului Wolff din Africa-Orientală; a declarat că el va menține această expulsare. (Agenția română).

SĂNTUL SINOD

SESIUNEA DE TOAMNA A ANULUI 1891

Proces-verbal

Ședința de la 1 Noembrie 1891

Ședința se deschide la orele 2 p. m., sub președința I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei.

— Se face apelul nominal.

Prezenți 15.

Absenți 1 (în concediu).

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Fiind în număr, ședința e deschisă.

P. S. Arh. Ioanichie Bacaoanu citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Episcop al Râmnicului: În sumarul ședinței de ieri se dă cestiunea relativă la concediul Arhierelui Dionisie Craioveanu, nu așa cum s'a petrecut.

Dionisie Craioveanu astăzi este presinte și, prin urmare, nu beneficiază de concediu. Să se dispă decî în sumar, că concediul cerut s'a recunoscut.

P. S. Arhierelui Ioanichie Bacaoanu: Se va trece în sumar.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Vă cer voe să atrag atențiunea P. S. Vostre asupra celor ce se dîce în sumar, că P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos presintă proiectul de lege pentru îmbunătățirea sôrței clerului și I. P. S. Președinte hotărâse ca acesta să se trecă în sumar. Nu am dis eu, eu am primit acesta numai ca președinte, însă S-tul Sinod a decis, vă rog să rectificați.

P. S. Arh. Ioanichie Bacaoanu: Se va rectifica.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Lipsesc din sumar că, dupe proclamarea votului, am cerut să se constate numărul celor cari au votat contra propunerii de recusare. scădendu-se cei trei cari trebuiau recusați,

Apoi, că P. S. Episcop al Argeșului, dupe ce am citit aci propunerea pentru îmbunătățirea sôrței clerului făcută în Senat, a cerut să se constate cum că a fost în contra proiectului asupra câtor-va puncte.

P. S. Arh. Ioanichie Bacaoanu: Vă rog, I. P. S. Sînțite, să mi dați voe să mă explic.

Mi vine procesul-verbal cu o oră, două înainte de a intra în ședință, în cât nu am timpul material, ca să trag dintr'ensul ceva mai detaliat.

P. S. Lor au dorința să se trecă cam în total aci în sumar. Să mi se trimită dar de către secretar procesul-verbal al ședinței cu cu 6, 7 ore mai înainte, ca să pot corăspunde dorinței P. S. S. Lor.

P. S. Arh. Calistrat Bărlădeanu: D-nii stenografi ai S-tului Sinod mi comunică că s'a dat procesul-verbal la 7 1/2 ore ađi dimineață. Prin urmare, secretarul biuroului nu se pôte plânge, că secretarul cancelariei S-tului Sinod și stenografi nu și fac datoria.

P. S. Arh. Ioanichie Bacaoanu: Se trimite fără nici o formă de către un băiat care le lasă în mână ori-cui găsește, așa că eu târziu iau cunoștință.

P. S. Episcop al Argeșului: Venind acum la finele citirii sumarului, nu am auzit spunendu-se din cele ce am dis eu, că luând cuvântul cel din urmă, dupe aceea s'a pus la vot.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Se va trece întocmai. Pun acum la vot sumarul cu rectificările cerute... S'a primit.

Trecem la comunicări.

P. S. Gerasim Piteșteanu citește o adresă a decanului facultăței de teologie, prin care înainteză 6 tесе ale studenților acelei facultăți.

P. S. Episcop al Râmnicului: Eū, în numele S-tului Sinod, ca unul ce am exprimat dorința acesta, mă cred dator să mulțumesc P. S. Decan pentru buna-voință și atențiunea ce a dat dorinței mele.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: În numele P. S. Vostre înțeleg, dar nu în numele S-tului Sinod. Cu toate acestea, cu toți împărțăm acest sentiment.

Se va trimite dar la biblioteca S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Husilor: Cred că cu toții suntem mulțumiți de acesta.

P. S. Arhierelui Calistrat Bărlădeanu: I. P. S. Stăpâne! Se continuă acum discuțiunea asupra raportului comisiei, relativ la caterisirea diaconului Nicolae Hâncu, căci în acest sens voesc să vorbesc, dacă mi acordați cuvântul.

P. S. Episcop al Râmnicului: Cer cuvântul asupra ordinea de ăi.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Acum intrăm în ordinea ăilei, și pe cât mi aduc aminte, alaltă-ieri ceruse cuvântul P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos. P. S. Sa zelos chiar alaltă-ieri când s'a ridicat ședința a ăis că cel d'ânteu va avea cuvântul, înscriinduse. Acum cred că P. S. are drept și apoi va veni P. S. Calistrat.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Schimb rëndul cu P. S. Calistrat.

P. S. Episcop al Râmnicului: Cer cuvântul în cestiune prealabilă.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Râmnicului: I. P. S. Stăpâne, P. S. Sînții membri! Mulțumesc I. P. S. nostru Președinte, că a bine-voit să recunoască cestiunilor prealabile prioritatea, că ele au tot-d'a-una preferință.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Nu atârna de la buna-voință a mea.

P. S. Episcop al Râmnicului: Mulțumesc că ați recunoscut.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos a ridicat și P. S. Sa o cestiune prealabilă în una din ședințele trecute, cum scim, și S-tul Sinod a primit-o ca bine venită, și în sfârșit, cu ajutorul lui D-ăeu, acea cestiune prealabilă a fost discutată, luminată și hotărîită de S-tul Sinod.

Astăzi viu și eu înaintea S-tului Sinod și 'l rog să bine-voiască a mi acorda bine-voitorea sa atențiune, ca să ridic și eu o altă cestiune tot prealabilă. Cestiunea mea, vă spun de mai înainte, o să fie simplă, căci ea se fundeză pe însăși regulamentul S-tului Sinod, pe acea normă pe care noi ne-am dat-o de

mult, fiind tot-d'o-dată basată și pe S-tele canone.

Regulamentele de procedură în materi de judecată hisericăscă, la art. 36, ne obligă ca noi să avem în vedere mai înteu cestiunea de timp a unui apel ôre-care, iar la art. 45 tot din acel regulament, se prevăd și cele-alte condițiuni ale unui apel.

Să stabilim această cestiune cu prioritate, și rog pe S-tul Sinod a mi da voe că citesc în auzul tutulor acest articol, spre a 'l împropăta în memoria noastră.

Art. 45 dîce: *Apelul ca să fie valabil trebuie: a) să fi fost preces de declarațiunea de nemulțumire cu decisiunea eparhială; b) să fi fost făcut în curgerea termenului prevădut la articolul 36.*

Iată cum art. 45 stabilește ordinea în care trebuie să se discute ori-ce apel, cum el ne impune ca să ne ocupăm mai înteu și în mod prealabil; să limpedim două cestiuni, anume: cestiunea timpului, adică venirea apelului în timp de 15 ăile și în urmă căutăm, dacă apelantul și-a făcut declarațiune de nemulțumire cu sentința consistoriului.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Acestă cestiune nu este prealabilă.

P. S. Episcop al Râmnicului: Este prealabilă P. S. Sînțite. Dacă voiți, eu cedez, ca să staū în loc, să mă explic cu P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos și să 'i arăt că în ori-ce apel aceste cestiuni sunt prealabile, au prioritate.

Voci: Continuați.

P. S. Episcop al Râmnicului: Art. 45 sună: apelul ca să fie primit.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Ai cerut cuvântul în cestiune prealabilă, citește art. 26 în această cestiune.

P. S. Episcop al Râmnicului: Vă voi răspunde așa cum voiți.

Art. 36 prescrie ăilele în cari trebuie presintat apelul la S-tul Sinod, și acest articol sună așa: *Termenul apelului este de 15 ăile, socotit de la data înmânării decisiunei episcopului eparhiot.*

Dacă nu voiți să ne conformăm prescripțiunilor acestor două articole, cestiunea ridicată de mine nu are caracterul de prealabilă, dar eu 'l mențiu, și pe basa acestor două articole, trebuie să ne întrebăm înainte de toate, adică: este venit apelul în timpul prescries de regulament, sau nu? S'a presintat el în formele prescries de art. 45 din regulament, sau nu? Aceste sunt condițiunile prealabile ale ori-cărui apel venit la S-tul Sinod.

Să viu acum și la apelul care ne preocupă pe noi. Diaconul Nicolae Hâncu, devenit astăzi vestit, și trimite apelul său, dupe cum am auzit din raportul comisiei noastre, ba mai mult, din referatul directorului cancelariei S-tului Sinod, 'l trimite ăic, cu trei ăile mai târziu de cât prescrie art. 36 din regulamentul de procedură. Tot din raportul raportorului ad-hoc al comisiei de petițiuni am auzit că acest apel nu a venit în condițiunile prescries de art. 45.

De aceea, eu rog pe S-tul Sinod ca, având în vedere raportul comisiei noastre; având în vedere opiniunea comisiei ce și-a exprimat-o prin acel raport; rog, ăic, pe S-tul Si-

nod, ca mai întâi să se pronunțe asupra aceluși raport, și după acesta, noi vom mai vedea ce este de făcut cu acest apel. Acesta este și prealabil, după mine, și în această stă ordinea în care putem să procedăm. Regulamentul, cum am mai spus, și o mai repet, ne prescrie, ca un apel să fie valabil trebuie să întrunescă condițiunile cutare și cutare, și anume, să fie venit în termen de 15 zile și precedat de o declarațiune de nemulțumire. Acestea am avut de spus în cestiunea prealabilă.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos : Cer cuvântul în cestiune de regulament.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos : Am cerut cuvântul în cestiune de regulament ca să răspund *P. S. Episcop al Râmnicului* Noul Severin, că nu a vorbit în cestiune prealabilă. Iată ce ține în cestiune prealabilă art. 26 al regulamentului interior al S-tului Sinod : *Cestiunea prealabilă, adică cestiunea de se primesce sau nu proiectul său propunerea în discuțiune, cestiunea de amânare sau amendamentele se pun la vot înaintea propunerii principale, iar subamendamentele se pun înaintea amendamentelor.* *P. S.* Sa a cerut cuvântul în cestiune prealabilă, ca și cum cerea să se pună la vot raportul comisiunii. Prin urmare, incidentul ridicat de *P. S.* Sa, fiind să facă un pandant la cestiunea de recusare propusă ieri de mine, nu 'și avea locul, *P. S.* Sa a voit să intre în fondul cestiunii și s'a agățat de cea din urmă cestiune.

P. S. Arhiepiscopul Inocențiu Ploșteanu : Tocmai că nu voim să intrăm în fondul cestiunii.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos : Rog dar pe *I. P. S.* Președinte să nu considere propunerea *P. S. Episcop al Râmnicului* ca cestiune prealabilă, ci să înlăturăm toate cestiunile acestea care ne împiedică a continua mai departe intrarea în fondul cestiunii, liber este fie-care *P. S.* membru să ridice ori-ce incident asupra acestei mari cestiuni, dar cestiunile prealabile nu au loc.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Dați-mi voie, atunci nu mai isprăvim. Mi se pare că asupra obiectului pentru care discutăm s'a luat o hotărâre ieri; s'a propus să se elimineze trei din numărul *P. S.* membri, s'a votat și s'a respins propunerea; deci atunci nu mai are loc nici o cestiune.

P. S. Episcop al Râmnicului : Am făcut o propunere, a spus *P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos*; rămâne ca S-tul Sinod să o respingă și pe acesta, cum a respins și pe cea a *P. S. Sale*. Vă rog, să-mi dați voie ca să vorbesc și eu în cestiune de regulament; fiind-că *P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos* nu primesce cestiunea cu formă prealabilă, să arăt că regulamentul, cerând de la apelant timpul de apel și nemulțumirea cu sentința, ne împune, ca mai întâi să limpezim aceste elemente ale cauzei. *P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos* a cerut cuvântul în cestiune de regulament, și ne-a citit art. 26 din regulamentului interior al S-tului Sinod. Dați-mi voie să citesc și eu acest articol, și să-i dăm adevăratul în-

țeles. Art. 26 din regulamentul interior al S-tului Sinod sună ast-fel: *Cestiunea prealabilă, adică cestiunea de se primesce sau nu proiectul său propunerea în discuțiune, cestiunea de amânare sau amendamentele, se pun la vot înaintea propunerii principale, iar sub amendamentele se pun înaintea amendamentelor.*

După mintea mea, acest articol, aplicat în cazul de față, ne prescrie următoarea procedură...

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos : S'o auzim.

P. S. Episcop al Râmnicului : Am dreptul să vorbesc ?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Poftiți de vorbiți.

P. S. Episcop al Râmnicului : Articolul acesta, aplicat la cestiunea ce ne preocupă, la apelul diaconului Hâncu, ne împune, cum v'am mai spus, și în forma cum am pus eu cestiunea, să ne ocupăm mai întâi cu cestiunea venirii apelului în timp, cum s'a mai făcut și cu alte apeluri. Și după prescripțiile acestui articol, noi, sau mai bine zicând S-tul Sinod, trebuie să se pronunțe dacă primesce apelul; adică, noi să ne ocupăm întâi cu timpul apelului, și pe urmă să trecem la elementele cele-alte ale acestei cestiuni. Iată cum stă cestiunea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : A cerut cuvântul Prea S-tul Episcop al Romanului.

P. S. Episcop al Râmnicului : Inchideți incidentul cu cestiunea prealabilă după regulament.

Voc: Nu se poate.

P. S. Episcop al Romanului : Ved că se face o incurcătură foarte mare, că nu se procedea într'un mod natural. Noi avem un apel. Regulamentul nostru regulază și arată modul cum trebuie să procedăm la apeluri. Ce se întâmplă însă ? Secretarul S-tului Sinod, după capacitatea lui, după cine știe ce, vine și sulează altă cestiune, vine și mă acuză pe mine prin fel de fel de lucruri. Eu cred că D-lui nu este în drept să facă acesta, este o abatere.

P. S. Arhiepiscopul Calistrat Bărlădeanu : Domnia-lui?! Cer cuvântul.

P. S. Episcop al Romanului : Prea Sântia Sa,—să dea Dumnezeu să 'și răspundă și faptele la acest frumos titlu și epitet,—vine și dă altă turnură cu totul, lasă cestiunea principală la o parte. De aceea rog pe S-tul Sinod să ia o procedură regulată, să ia în cercetare apelul, să se cerceteze ce cere acel om în apelul său. Acum, dacă *P. P. S. S. Lor* cercetază cari opinii sunt de luat, după ce se va regula cestiunea apelului, ori-care să 'și facă propunerea, căci acelea nu sunt legate cu apelul lui Hâncu. Să se citească apelul, dar ce să ne coborim în cestiuni așa de mici ? Să se citească apelul și pe urmă să se hotărască dacă se primesce apelul, și după aceea să dați voie și Părintelui Calistrat să mă acuze cu ce 'i va plăcea, și atunci va hotări S-tul Sinod.

P. S. Arh. Calistrat Bărlădeanu : Am cerut cuvântul ca secretar al S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Argeșului : Cer cuvântul.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Întreb pe S-tul Sinod dacă primesce ca să dăm cuvântul și *P. S. secretar al S-tului Sinod*, asupra căruia se ridică *P. S. Episcop al Romanului*.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos : Cestiunile personale vin la urmă. Intrăm în fondul cestiunii, sau nu ? Eu sunt înscris întâi, și am dreptul...

P. S. Episcop al Romanului : Care este fondul cestiunii ?

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos : Raportul comisiunii asupra apelului.

P. S. Episcop al Romanului : Da, să se citească apelul.

P. S. Episcop al Hușilor : Cer cuvântul în calitate de raportor.

P. S. Episcop al Romanului : Are prioritate raportorul.

P. S. Episcop al Argeșului : Am cerut cuvântul înainte.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Argeșului : Din ședința de ieri s'a constatat că cestiunea prealabilă, cum a spus *P. S. Episcop al Râmnicului*, s'a terminat și a rămas ca astă-zi să intrăm în fondul cestiunii, care este ca să se citească apelul, ca ast-fel să intrăm în legalitate.

P. S. Episcop al Hușilor : Înalt Prea Sântite Stăpâne, dacă poate să se urmeze o procedură de felul acesta, ca adică apelul să se citească în S-tul Sinod, atunci este întreabarea, pentru ce s'a rânduit o comisiune care să se ocupe și să cerceteze cazul acesta ? Comisiunea a venit și a constatat cu articole din regulament că apelul nu este venit în termenul prescris de regulament. Prin urmare, eu rog ca această cestiune să se pună întâi la vot, acesta să se hotărască, și pe urmă vom vedea ce e de făcut.

P. S. Episcop al Argeșului : Să se pună la vot raportul comisiunii.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Pun la vot opiniunea *P. S.* raportor.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos : Este discuțiune asupra raportului.

P. S. Episcop al Râmnicului : Cer să se citească încă o dată raportul.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos : S'a citit o-dată, și nu se poate pune la vot fără discuțiune.

P. S. Episcop al Râmnicului : 'L-am uitat.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Atunci, cred că are dreptate *P. S.* raportor în privința acesta, ca să țică, de ce mai este comisiune. Raportul comisiunii s'a citit ieri, s'a luat o hotărâre, s'a pus la vot, astă-zi nu urmăz, țic și eu ca *P. S. Episcop al Râmnicului*, de cât să discutăm asupra fondului cestiunii.

P. S. Episcop al Romanului : Dar care este fondul ?

P. S. Arh. Calistrat Bărlădeanu : Am cerut cuvântul și mi s'a răspuns că mi se va da.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos : Nu se poate lua cuvântul.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: I se va da cuvântul.

P. S. Episcop al Huşilor: Cum rămâne cu propunerea mea?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: P. S. Calistrat are cuvântul.

P. S. Arhiereu Calistrat Bărlădeanu: Dupe decisiunea S-tului Sinod de alaltă-ierii, ca să se continue discuţiunea în fond, asupra apelului diaconului Hâncu am cerut cuvântul.

P. S. Episcop al Argeşului: Noi avem un regulament, şi mi se pare că acesta sună aş: ori-ce hârtie, petiţiune sau apel, ca în cazul de faţă vine la S-tul Sinod, trebuie să se trimită la comisiunea respectivă, care vine cu raportul său, în urma cetirei raportului, se începe discuţiunea asupra raportului, acesta este şi nimic alt de făcut.

P. S. Episcop al Huşilor: Daţi-mi voie, raportul se mărginesce pur şi simplu la constatarea dacă apelul este venit în termen; prin urmare, acesta este cestiunea de discutat.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Acăsta s'a isprăvit de alaltă-ierii.

Voci: Acăsta este la ordinea zilei.

P. S. Episcop al Huşilor: Dacă apelul este venit în termen sau nu, acăsta e de discutat.

F. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Am cuvântul, intrăm în cestiune.

P. S. Episcop al Huşilor: În cestiunea de primirea apelului în termen.

F. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: În cestiunea adusă de raportor. Eū schimb cu P. S. Calistrat.

P. S. Episcop al Râmnicului: Daţi-mi voie să adresez biuroului o rugămintă. Eū rog pe biuroū să ni se mai cisescă încă o-dată raportul.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: S'a mai citit o-dată.

P. S. Episcop al Râmnicului: Nu am audīt.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Nu se mai pōte citi.

P. S. Episcop al Romanului: De ce să nu se citească?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Dacă nu sunteţi mulţumiţi, eū mē duc de aci.

Voci: Să se citească raportul.

P. S. Episcop al Huşilor citeşte din nou raportul comisiunei însărcinată cu cercetarea apelului diaconului Nicolae Hâncu.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Am cerut eū cuvântul cel d'ântēiū asupra concludiunei raportului, şi acum schimb cu P. S. Calistrat, care vine al doilea dupe mine.

P. S. Arhiereu Calistrat Bărlădeanu: I. P. S. Stăpâne, pot vorbi?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Aveţi cuvântul.

P. S. Arhiereu Calistrat Bărlădeanu: I. P. S. Stăpâne, vē rog, cu tot respectul ce datorez I. P. S. Vōstre şi tutulor P. Sântiţi membri ai S-tului Sinod, să bine-voiţi a 'mā da cuvântul şi, cu indulgenţa ce vē caracteriză, să mē ascultaţi în puşinele cuvinte ce voiū rosti în acăstă durerōsă, dar însemnată cestiune, căci este vorba de condam-

narea la caterisire pe nedrept judecat, a diaconului Nicolae Hâncu, din Tērgul Ivesci, aparţinēnd S. Eparhii a eminentului prelat de Roman.

P. S. Episcop al Romanului: Prelat eşti P. S. Ta.

P. S. Arhiereu Calistrat Bărlădeanu: Am audīt că P. S. Episcop protesteză contra cuvântului de prelat. Să 'mā dea voie P. S. Sa a 'i spune că se derivă de la verbul latin praefero; iată şi timpurile primitive: praefero, praefers, praetuli, praelatum, praefere. (preferat).

P. S. Episcop al Romanului: Şi romănesce însemneză a fi preferit.

P. S. Arhiereu Calistrat Bărlădeanu: În calitatea mea de director sau secretar al cancelariei S-tului Sinod, acordată prin buna-voinţă P. S. Vōstre, am avut dreptul şi datoria impusă de regulament, să studiez afacerea ce preocupă astăzi pe S-tul Sinod, dupe actele aflate în dosarul cauzei. Să 'mā daţi voie, ca să citec articolul care 'mā dă acest drept şi anume art. 48, despre apelaţi care Ńice ast-fel:

In intervalul sesiunei S-tului Sinod, directorul studiază tōte cestiunile apelate, cerēnd prin Mitropolitul Preşedinte actele relative la casuri, din eparhiile respective, le studieză şi observă validitatea sau nevaliditatea temeiurilor apelantului, dacă are sau nu drept la apel, de se afla sau nu veri o neregularitate în procedura consistorială.

Acest articol 'mā a dat dreptul mie să studiez apelul prezentat.

P. S. Episcop al Râmnicului: Citiţi înainte.

P. S. Arhiereu Calistrat Bărlădeanu: Să citim şi mai înainte, iată: *Adună tōte sciinţele neccsare la completarea instrucţiunei şi despre tōte refereră Mitropolitului Preşedinte, care, la deschiderea sesiunei sinodale, supune casurile la decisiunea S-tului Sinod.*

P. S. Episcop al Râmnicului: *Supune casurile, aşa Ńice regulamentul.*

P. S. Arhiereu Calistrat Bărlădeanu: Prin referatul ce am avut onōre a presenta I. P. S. Preşedinte, citit în S-tul Sinod, am expus pe de oparte că diaconul acusat, judecat anti-regulamentar şi condamnat la caterisire, n'are dreptul de apel la S-tul Sinod, nefiind făcut în termenul prescrip de regulament; iar pe de alta, nici duhovnicescul consistoriū, ast-fel precum este compus, nu avea dreptul să judece şi să 'şi dea opiniunea sa, care este „ca diaconul Nicolae Hâncu să fie oprit din serviciul diaconiei până va da probe de îndreptare“, şi dupe care a urmat ordinul de caterisire al P. S. Prelat. Aşa că acăstă sentinţă şi ordin sunt lovite de nulitate.

Mē supun şi respectez votul S-tului Sinod, dat în şedinţa precedentă, ca P. S. Prelat de Roman, P. S. Ioanichie Băcāoanul, preşedinte ilegal al duhovnicescului consistoriū de Roman, şi fratetele nostru în Christos P. S. Valerian Rōmniceanu fratele legitim al P. S. Prelat de Roman, să ia parte la decisiunea ce

va da S-tul Sinod în judecata nefericitului şi urgisitului diacon Nicolae Hâncu, de şi declar că mē unesc cu opiniunea P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos, că aceşti trei P. Sântiţi membrii trebuiaū să fie recusaţi în cazul de faţă.

P. S. Episcop al Romanului: Nu 'fi place votul S-tului Sinod.

F. S. Arhiereu Calistrat Bărlădeanu: Regret din suflet şi cu inima sdrobotită, că P. S. Prelat de Roman...

P. S. Episcop al Romanului: Nu primesc vorba de prelat.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Fiţi mai parcimonios cu titlu de prelat, mai cu sēmă că P. S. Episcop al Romanului a protestat de atâtea ori.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: 'I stă la cap titlu acesta pe bancă la Senat.

P. S. Arhiereu Calistrat Bărlădeanu: Am Ńis că regret din suflet şi cu inima sdrobotită că P. S. Prelat de Roman nu are aceeaşi atitudine către S-tul Sinod, dupe propunerea P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos, care am avut'o eū, când P. S. Episcop al Romanului a propus, acum căşi-va ani, ca să nu iaū parte la şedinşele S-tului Sinod, fiind-că eram acusat şi dat în judecata S-tului Sinod, şi 'l-am ascultat părăsind sala Sinodului! Nu tot ast-fel se găseşte P. S. Sa în cazul de faţă, căci P. S. Sa este cunoscut din dosarul cauzei, că a dat sentinţa de caterisire contra diaconului Nicolae Hâncu şi acum vine să ia parte şi să judece din nou tot pe aceeaşi persōnă.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Nu este P. S. Episcop dat în judecată.

P. S. Episcop al Râmnicului: Ce discutăm noi aci?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Are cuvântul, pōte să spună ori-ce va voi.

P. S. Episcop al Râmnicului: Avem o ordine de Ńi?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Dacă nu voiţi să discutaū, atunci eū mē duc.

A luat cuvântul şi trebuie să vorbescă.

P. S. Episcop al Râmnicului: Eū nu Ńic nimic în privinţa acăsta, dar ar fi bine să fim în regulă.

P. S. Arhiereu Calistrat Bărlădeanu: 'L-am audīt în şedinţa trecută, că dupe raportul comisiunei S-tului Sinod, să se respingă apelul diaconului nefiind în termen, şi aci să se termine totul.

P. S. Prelat şi bătrân Episcop! Eū doresc mai āntēiū să se lucideze cestiunea de către S-tul Sinod, adică să vedem, dacă consistoriul ast-fel cum este compus astăzi avea sau nu dreptul, dupe regulamentul S-tului Sinod, ca să redacteze procese-verbale în cauza diaconului şi să emită opiniunea sa cu referat către episcopul respectiv.

La episcopia de Roman iată cum este compus consistoriul: P. S. Ioanichie Băcāoanul, arhimandritul G. Stamatin, şi un singur preot de mir, ca la nici o episcopie din ţeră.

P. S. Episcop al Râmnicului: Facem proces de administraţie a unui Episcop? Auđ că se citeşte cum e organizat consistoriul de

la Roman, și în discuțiune avem raportul comisiunei.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Asupra raportului s'a luat erii hotărîrea, cum că apelul nu este în termen și nu e valabil.

P. S. Episcop al Râmnicului: De ce lungim atunci discuțiunea dar?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: P. S. Vostre o lungiți.

P. S. Episcop al Hușilor: Acum trebuie să se ia o hotărîre asupra raportului.

P. S. Episcop al Romanului: Să se hotărască cesțiunea apelului, și pe urmă se va discuta, dacă este bun sau nu consistoriul de la Roman.

P. S. Arhiepiscop Calistrat Bărlădeanu: Să rămână diaconul caterisit? Acesta nu doresc eu.

P. S. Episcop al Romanului: Acesta este alt ceva. Nu primesce P. S. Ta, nu se scie dacă S-tul Sinod se va uni cu P. S. Ta, ca să manșinem scandalurile în biserică, eu nu sunt de această idee.

P. S. Arhiepiscop Calistrat Bărlădeanu: Vă rog să mi se respecte cuvântul. La nici o eparhie nu e compus consistoriul ca la Roman.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Dați-mi voie, nu este Episcopul de Roman în judecată aci, ce vorbiți P. S. Vostre?

P. S. Episcop al Romanului: M'a dat pe mine în judecată.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Cum l'ai dat și P. S. Ta.

P. S. Episcop de Roman: Nu sêmănă cazul acesta cu acela.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Ba sêmănă prea mult, am să vă arăt eu mai multe.

P. S. Arhiepiscop Calistrat Bărlădeanu: Țic că acest diacon a fost judecat rău de către P. S. Sa, și el trebuie să fie achitat și să intre în drepturile sale.

Să se înlocuască apoi P. S. Băcșoanul, care nu pôte să stea pe fotoliul consistorial.

P. S. Arhiepiscop Ioanichie Bacaonul: Nu te amesteca în eparhie străină.

P. S. Arhiepiscop Calistrat Bărlădeanu: Acesta este dorința mea, S-tul Sinod este suveran, pôte să respingă, sau să primescă această propunere.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Pentru mine, modul cum a fost judecat diaconul Hâncu rămâne pe a treia mână. Inchiși, îngrădiți de regulamentul pe care l'alcăm adese ori, astăzi voim să stăm în el.

P. S. Episcop al Râmnicului: Apelăm la I. P. Vostre...

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Afară numai dacă nu va vrea să trecă peste el.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Aduceți un blam S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Prin votul ce va da S-tul Sinod se va vedea dacă rămâne în îngrădirea ce i dă legea organică a S-tului Sinod, canónele și legile țerei.

P. S. Episcop al Râmnicului: În numele S-tului Sinod, protestez! Dați-mi voie să i susșin autoritatea! Este atinsă instituțiunea întregă!

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: S-tul Sinod n'a fost atacat de nimeni ca să aibă nevoie de apărare și cu atât mai puțin de a P. S. Tale. Eu aș dori să te arăți grozav când se calcă în picioare aiurea drepturile S-tului Sinod și ale bisericeii; iar nu acum când năzuim cu toții să vă oprim pe câți va de a l'compromite prin călcarea legilor țerei, canónelor și regulamentelor sale.

Aceste Țise vin la cesțiune și am să probez contrariu conclusionii raportului. Mai întâiu secretarul S-tului Sinod, în raportul ce a făcut I. P. S. Președinte, și apoi comisiunea S-tului Sinod în raportul său au declarat că acest apel nu este făcut în termen; și secretarul și comisiunea s'au înșelat și s'au înșelat nevoind să citescă regulamentul S-tului Sinod sau citindu-l să l'înțelegă altfel de cum Țice el. Secretarul Țice: Apelul nu este făcut în termenul prescris de art. 36 din regulament. Comisiunea la rëndul său ne spune același lucru. Va să Țică sunt două afirmațiuni. Eu am să vă probez că ambele aceste afirmațiuni nu sunt drepte.

În cesțiuni de caterisiri S-tul Sinod are dreptul și este dator să observe întâiu: dacă caterisitul a făcut apel în termen și al doilea dacă chiriarchia caterisitoare a implinit tóte cerințele legii întru acesta, când a pornit judecata și când a judecat.

Prin urmare cesțiunea de caterisire este pe al doilea rënd.

Prima cesțiune, de care avem să ne ocupăm, este să vedem dacă apelul făcut la S-tul Sinod de diaconul caterisit Hâncu este în termen. Articolele la cari și secretarul și comisiunea s'au referit sunt 35 și 36 din regulamentul de procedură în materie de judecată bisericăscă, sancționat prin decretul regal No. 1.188 din 7 Iunie 1873. Iată cum se exprimă aceste articole:

„Decisiunea relativ la caterisire va arăta și termenul apelului“ (Art. 35).

„Termenul apelului este de 15 Țile, socotit de la data înmânării decisiunei episcopului eparchiot“ (Art. 36). Va să Țică, apelul ca să fie valabil trebuie să fie făcut în termen de 15 Țile. Dacă caterisitul nu a făcut apel, înainte de termenul de 15 Țile el a pierdut dreptul de apel, el trebuie să se supue canonului prevăduț în cartea de caterisire, art. 37. Dacă diaconul Hâncu a fost sau nu caterisit, dupe dreptate și conform cu legile bisericescii, nu discut acum. Ceea-ce trebuie să scim acum este acesta: dacă administrația eparchiei i a dat în primire sentința sau decisiunea de caterisire a consistorului și dacă a implinit prescripțiunile regulamentului S-tului Sinod mai sus citat.

La aceste două cesțiuni nu trebuie să răspundem cu vorbe sau cu rapórt, sau cu întorsături de vorbe, cari să zăpăcescă pentru un moment judecata membrilor S-tului Sinod. Noi trebuie să vorbim dupe regulament și dupe actul de caterisire. Ei bine, întreb pe Prea Sântitul raportor al comisiunei să ne spună dacă în dosar există veri-o carte de caterisire?

Póte că Prea Sântiei Sale, în dorința de a

fi plăcut episcopului caterisitor, i se va fi părut că există o asemenea sentință. Eu vă spun că nu există nici o carte de caterisire la noi, ci numai un ordin al chiriarchului, și rău a făcut diaconul Hâncu de a făcut apel la S-tul Sinod contra unui ordin al chiriarchului, apoi ordinele chiriarchului nici se discută de S-tul Sinod, nici se opinéză de clericii la acest Sânt Corp.

Actele episcopului cari se pot apela sunt sentințele de caterisire, și regulamentul nostru ne spune și cum trebuie ca să fie făcute și cum să se dea în primire celui caterisit. Sentința de caterisire trebuie să se trimită condamnatului prin protoiereu, și să i se ia dovadă, în care să spună că a primit decisiunea și că se mulțumesc sau nu cu ea.

Întreb acum, tot pe Prea Sântitul raportor să ne spună, dacă există o asemenea dovadă? Comisiunea, care a cercetat dosarul cauzei, vă spun eu, nu există; apoi când nu există dovadă de primire, așa cum Țice regulamentul, ce decisiune voiți să luați?

P. S. Episcop al Hușilor: Există dovadă de primire, dar nu există declarația de mulțumire sau nemulțumire.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Auđiți declarațiunea Prea Sântitului raportor! Există, intrerupe Prea Sântia Sa, dovadă, dar nu există declarațiune de mulțumire sau nemulțumire. Hei, Prea Sântite raportor, eu te vęd că nu poți să o mai întorci; acum este vorba să precisăm lucrurile; și punem punctele pe i, pentru ca să vadă S-tul Sinod cu cine este dreptatea. Art. 45 despre apelație Țice: „Apelul ca să fie valabil trebuie: a/ Să fi fost preces de declarațiunea de nemulțumire cu decisiunea eparchială; b/ Să fi fost făcut în curgerea termenului prevăduț la „art. 36“.

P. S. Episcop al Hușilor: A primit, dar nu a declarat că este mulțumit sau nu.

P. S. Episcop al Romanului: El a fost chemat la episcopie de trei ori și nu a venit.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Ca să fie apelul valabil, adică să se pótă lua în discuțiune de S-tul Sinod, trebuie să fie făcut conform art. 38 din citatul regulament, care Țice: „Părțile primind decisiunea trebuie să declare în scris mulțumirea sau nemulțumirea lor cu decisiunea“. O asemenea dovadă nu există. Iar dovada, care se găsece în dosar, este în copirinderea următoare: „Dovadă. Am primit adresa protoiereului județului Tecuciu sub No. 229, însoțită și de „copia de pe decisiunea P. S. Episcop al Romanului cu No. 359, pentru care am dat „acesta, și primarul atestéză, că a primit dovada“. Acum auđiră-ți că diaconul Hâncu a dat dovadă de primirea unui ordin al protoiereului, pe lângă care era anexată decisiunea episcopului de Roman No. 359; prin urmare, dovada dată nu este făcută conform cu art. 45 mai sus citat și în nici un cas vîna nu pôte fi a lui, pentru că el se Țice că este un nenorocit căduț în vițitul beției.

Prea Sântiți membri, lipsa de procedură aduce dupe sine fatalmente casarea decisiunei, și că în cazul de față această procedură nu a fost implinită. Noi nu putem să dispensăm

pe chiriarh într'o cestiune de caterisire de ași împlini formalitățile. Noi nu suntem inchisițiune să împilăm pe clerici și să ușurăm pe episcopi în greșele lor față cu ei. Noi suntem puși să vedem din partea căruia este neregula, și în cazul acesta vedeți că cine 'i a dat ordinul în primire nu a lual dovada conform cu articolul acesta, și să vă arăt pentru ce....

P. S. Episcop al Romanului: Pentru că acela era luat.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Este curios că episcopul în cauză întrebuițază toate mișlocele spre a arunca răspunderea pe un biet nenorocit și a se disculpa de sine.

P. S. Episcop al Romanului: Dacă cei caterisiți nu au dreptul să vină să se apere aci, rău faci de nu faci și Prea Sântia Ta.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Să scii un lucru că, ori ce vei dice și ori cum se va tranșa cestiunea, lumea are să te cunoască acum cum judeci și administrezî în eparhia Romanului.

Diaconul nu este vinovat de lipsa unei doveți categorice, cerută de articolele citate mai sus. Așa s'a trimis primarului dovada și așa a și dat-o diaconul.

Ce avem noi astăzi la dosar, nimic alt de cât o dovadă de primirea unui ordin al protoiereului, pe lângă care se află anexat un alt ordin al episcopului prin care diaconul Hâncu este caterisit. Vă rog, nu căutați să ne turburați și să ne amețiți și pe noi. Diaconul Hâncu poate să fie cădut în vițiul beției. Noi nu suntem în stare de beție ca el, și să ferescă Dumnezeu pe S-tul Sinod să trecă cu ușurință în această cestiune peste legile și regulamentele sale.

P. S. Episcop al Romanului: Să ferescă pe S-tul Sinod să țină în sémă ceea-ce vorbesci Prea Sântia Ta.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Acum, să te dăsvălucesc ca să te cunoscă lumea cum judeci și administrezî, și ce fel 'ți este aureola ce voesci să ai în biserică noastră română.

P. S. Episcop al Romanului: Este frumos să se batjocorescă membrii S-tului Sinod în felul acesta? Să mă insulte ast-fel? Nu este de demnitatea S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Dreptul de auzul rău nu se teme. Eu nu te insult, ci numai să prevestesc de cele ce are să fie cu Prea Sântia Ta.

P. S. Episcop al Romanului: Nu am nici o aureolă.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Dialoguri facem aci?

P. S. Episcop al Romanului: Ce să fac? Trebuie să mă apăr și eu.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: În dovada diaconului nu se vede dacă i s'a dat în primire sentința sau deciziunea consistoriului, pentru aceea nu se găsește la dosar dovadă în condițiunile art. 45.

P. S. Episcop al Hușilor: Citiți ordinul episcopului către protoiereu.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Nu i s'a trimis, i s'a trimis în copie un ordin al

P. S. Episcop eparhial, prin care 'i spunea că este caterisit.

P. S. Episcop al Romanului: Ordinul meu este sentință în cestiune de judecată. Episcopul poate să reformeze în parte sau întregă sentința consistoriului, și aceea nu este ordin, ci sentință.

P. S. Episcop al Hușilor: Să citescă art. 35.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Eu le am toate însemnate, eu scii că episcopul a reformat sentința, dar nu 'i a dat'o în primire.

P. S. Episcop al Romanului: Eu să mă duc să 'i o dau?

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Nu discut dacă episcopul 'l a caterisit sau nu; eu judec numai procedura, dacă i s'a dat sau nu cartea de judecată în primire.

P. S. Episcop al Romanului: Nu se poate să nu i să fi dat.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Nu este dovada prin care s'a dat sentința consistoriului conform regulamentului și, nefiind, noi nu putem afirma alt ceva.

P. S. Episcop al Romanului: Să o fi cerut de la director.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Regulamentul S-tului Sinod, elaborat de Prea Sântia Sa, nu dice așa. Se vede că l'ai uitat.

P. S. Episcop al Rômnicului: Ba da, așa se dice.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Prea Sântia Ta afirmă ceea-ce nu scii. Te rog să spuți, unde dice în regulament ca caterisitul să se ducă la director să cêră dovadă sau sentință, pentru că despre acestea vorbim? Dacă nu scii de ce intrerupi?

Liniștesce-te, eu am să descoper astăzi tot adevêrul, care ni se învâluce de comisiunea respectivă, ca să ne facă să condamnăm un nenorocit și să recunoscem drept judecător pe cel ce nu este.

Vin acum la cestiune, vă citesc petițiunea suplicantului ca să vedeți ce a primit el.

Subsemnatul, diacon Nicolae Hâncu, domiciliat în comuna Tergușoru-Ivesci, plasa Bârlad, județul Tecuci, în conformitatea art. 36 din legea organică a Sântei Biserici autocefale române, fac, în termen legal, apelul convenit, conform ordinului Prea Sântiului Episcop eparhiei Romanului sub No. 359, prin care mă ved oprit de a mai face serviciul de diacon, pe basa art. 60 din regulamentul de disciplină bisericescă; așa dar, cucernicesc vă rog, bine-voiți a regula termenul de înfățișare pretins de legi, când subsemnatul mă voiți prezenta înaintea onor. S-tului Sinod cu acte în regulă, prin cari voiți proba culpa mea, făcând în urmă să fiu achitat de această pedepsă; alăturându-vă tot de o dată și copie de pe ordinul P. S. Episcop de Roman sub No. 359.

Al Prea Sântiei Vostre cucernic,
N. Hâncu Diacon.

1891, Iulie 2.

Acum în dosar nu se găsește altă hârtie prin care să se comunice că este caterisit de cât ordinul Episcopului de Roman cu No. 359,

acela pe care 'l pomenesce în petițiune, prin urmare diaconul Nicolae Hâncu nu apelază deciziunea consistoriului, ci ordinul episcopului.

Voiți, Prea Sântia Vostre, să primiți sau să respingeți un apel în care nu se coprinde setința consistoriului, puteți să o faceți.

Iată ce se dice în ordinul către protoiereu:

Prea Cucernice Părinte, duhovnicescul consistoriu al acestei eparhii, prin anafora No. 29 din 20 Maiu a. c., ne a adus la cunoscință că tratând procesul diaconului Nicolae Hâncu, de la templul St. Gheorghe din Tergul-Ivesci, 'l a constatat culpabil pentru *dedare cu desêvrșire la vițiul beției*, și pe temeiul art. 60 din regulamentul de disciplină bisericescă a opinat:

Ca diaconul Nicolae Hâncu să fie oprit de serviciul său până va da probe de îndreptare.

P. S. Episcop al Argeșului: Acesta nu e caterisire.

P. S. Episcop al Romanului: Acesta este opiniunea consistoriului.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Lăsați că nu o să găsim și aci nimic de cât un protoiereu numit dupe placul episcopului.

P. S. Episcop al Romanului: Dar la Prea Sântia Ta cine numesce protoiereu?

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos, (citesce înainte ordinul către protoiereu).

„Noi însă, din cele conținute în acta ca- „sului și din cele expuse prin citata anafora, „constatând că diaconul Nicolae Hâncu a „ajuns într'o stare foarte degradată, din cauza „dedarei sale la vițiul beției“....

Tot cuvântul consistoriului *dedarei*, dar consistoriul s'a ferit ca să 'l caterisescă, însă episcopul tot pentru culpa aceea 'i a mărit pedepsa. (Citesce înainte).

„Și considerând scandalele ce cauză în „biserica, prezentându-se în stare de beție și „în neputință de a mai servi; considerând „relele exemple date între enoriași prin mal- „tratarea soției sale, care a fost nevoită a „cere și a și căpêtat desfacerea legală a căsă- „toriei dintre ei; considerând nerespectul „său către buna cuviință socială și neascu- „tarea de ordinele autorității bisericesci și „chiar neconsiderarea autorității bisericesci, „dovedită acesta prin reprezentarea sa „la consistoriu la termenele ce a avut de ju- „decată, și nici măcar n'a justificat nevenirea „sa la consistoriu“.

P. S. Episcop al Romanului: De acesta nu pomeniți nici unul, nici secretarul, nici P. S. Ta

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Veți vedea, când voiți veni asupra acestui punct, ce am să dic. (Citesce înainte).

„Considerând că a mai fi lăsat acest dia- „con tot în starea de cleric ca până în pre- „sent, ar fi a i se mai da un termen d'a mai „comite scandale și a provoca defăimare ran- „gului său bisericesc; în fine, din toate cele „expuse mai sus, noi, convingându-ne că a- „cest diacon nu se va mai părăsi de beție și „de comitere de scandale, nu ne am unit cu „opiniunea consistoriului, expusă mai sus, ci „pe temeiul art. 31 din regulamentul de pro-

„cedură în materie de judecată bisericească, am decis: ca diaconul Nicolae Hâncu să se caterisească. Această decisiune este dată cu dreptul de apel, conform art. 35 și 36 din citatul regulament de procedură. Se comunică deci Prea Cucernicieii Văstre aceste decisiuni de caterisire, spre a o face cunoscut caterisitului diacon Nicolae Hâncu, sub luare de adeverință“.

P. S. Arhiereu Ioanichie Băcăoanul: P. S. Văstră citiți înșiră-te mărgerite.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Eu citesc ordinul episcopului de Roman către protoiereu; dacă acestea sunt înșiră-te mărgerite, atunci privesce pe episcop și pe protoiereu.

„Tot odată vi se face cunoscut că caterisitul diacon, dupe rămânerea definitivă a acesteia decisiuni, nu mai are dreptul de a purta costumul diaconesc; prin urmare, la expirarea termenului de apel 'i veți comunica această, și prin autoritățile civile veți face a se respecta această decisiune“.

† Episcop Melchisedec.

Director, V. Mandinescu.

Unde sunt acum afirmările comisiei, completată în mod special prin alegerea P. S. Episcop al Hușilor? Ce rămâne de afirmarea raportului, care spune că diaconul caterisit Hâncu nu a făcut în termen apel în contra decisiunii, și prin urmare apelul nefiind făcut în termen, se respinge, și diaconul rămâne caterisit?

Regulamentul S-tului Sinod în această privință este clar. Nu este vorba să ne jucăm cu cuvintele, și acolo unde ne convine, să luăm ordinul episcopului drept decisiune, și decisiunea drept ordin. Trebuia, Prea Sfinți membri, ca opiniunea consistoriului refăcută de episcopul respectiv, să i se trimită caterisitului, în formă de sentință sau decisiune.

Art. 35 dice: — Incep cu cuvântul, care este propriu în limbajul juridic, adoptat de S-tul Sinod.

„Decisiunea relativă la caterisire va arăta și termenul apelului“.

„Art. 16. Termenul apelului e de 15 zile, socotit de la data înmănării decisiunii episcopului eparhiot“. Asupra apelului art. 45 dice:

„Apelul ca să fie valabil, trebuie: a) să fi fost preces de declarațiunea de nemulțumire cu decisiunea eparhială; b) să fi fost făcut în curgerea termenului prevădit la art. 36. Și mai este art. 50, care dice: „S-tul Sinod recunoște, ori reformează în totul sau în parte decisiunile primite în apel“.

„Decisiunea sa o comunică atât apelantului, cât și episcopului respectiv spre executare“.

Vedeți dar, P. S. membri, că pretutindeni în regulament se vorbește de decisiune.

Eu am dis că vorbesc în contra concluziunilor raportului, care spune că nu trebuie să primim apelul diaconului pentru că 'l a făcut în urma termenului de apel, eu am dis că și comisinea și secretarul S-tului Sinod au calificat rău lucrul. Diaconul Hâncu, oprit de consistoriu până va da probe de îndrep-

tare, și caterisit prin decisiunea chiriarhului, n'a primit decisiunea de caterisire în forma prevădită de lege, și prin urma e rău a apelat în contra unui ordin care nu se poate apela și discuta de noi. Eu nu mă mir atâta, că diaconul a luat un ordin chiriarhal drept decisiune, cât mă mir de P. S. Episcop eparhiot și de comisinea și secretarul S-tului Sinod cari, toți cu toți, au confundat un ordin chiriarhal, dat în totă forma obicinuită, cu o sentință, ale cărei forme sunt prevădute de regulamentul nostru. P. S. membri, mai este timp încă ca să scotem din confuziune pe toți cei căduți. S-tul Sinod trebuie să întorcă P. S. chiriarh dosarul cu toate actele, cu invitațiunea ca, P. S. Sa să trimită, prin protoierul respectiv, diaconului caterisit decisiunea anexată de un ordin și să dăca protoierului: să dai în primire diaconului Hâncu caterisit anexata decisiune, luând dovadă de primire, conform art. 38 din regulamentul de procedură în materie de judecată bisericească. Iată ce avem noi de făcut acum.

P. S. Episcop al Hușilor: Iată ce dice în decisiune episcopul, acesta este dat în termen:

„Se comunică deci prea cucernicieii văstre această decisiune de caterisire, spre a o face cunoscut caterisitului diacon Nicolae Hâncu sub luare de adeverință.“

Tot odată vi se face cunoscut că caterisitul diacon, dupe rămânerea definitivă a acesteia decisiuni, numai are drept de a purta costumul diaconesc; prin urmare, la expirarea termenului de apel 'i veți comunica această, și prin autoritățile civile veți face a se respecta această decisiune.

† Episcop Melchisedec.

Director, V. Mandinescu.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Acesta este ordin, iar nu decisiune, pentru că e dat, cum v'am spus și arătat, din cancelarie cu număr curent și în forma obicinuită la ordine. De ar fi fost decisiune, nu ar fi avut nici număr, nici formele obicinuite la asemenea acte, cum a avut ordinul ce s'a trimis diaconului caterisit. Acestea sunt lucruri prea elementare pentru ca să mai discutăm asupra lor. Ca formă însă sunt de mare însemnătate, pentru cazul ce discutăm, pentru că sunt prevădute de regulament și nu putem trece peste ele fără să nu călcăm acest regulament și fără să nu lovim în drepturile diaconului caterisit. Dar poate că voiți să nu țineți socotă de prescripțiunile acestui regulament. He! Atunci nu știu unde aveți să ajungeți, dar știu că aveți să vă puneți într'o mare contradicțiune față cu regulamentul nostru, care ne arată calea de urmat în asemenea casuri. Eu rog pe S-tul Sinod să evite și acum asemenea proceduri, dupe cum le-a evitat și altă dată. Și cum că S-tul Sinod a observat tot-d'una regulamentul în cestiunile de caterisire, eu n'am de cât să vă aduc aminte, într'alte casuri, I) pe acela din 1873, când S-tul Sinod a întors P. S. Episcop de Argeș—acum mitropolit al Moldovei—, dosarul cu actele de caterisire ale unui preot, dupe propunerea chiar a P. S. Melchisedec,

ca lipsit de formele prevădute de regulament; II) pe acela al preotului din comuna Vai-de-Ei din Argeș și III) un cas de caterisire de la mitropolia Moldovei.

Eu v'am citat aceste casuri, între altele, ca să vedeți că ori-ce vițiu de formă trebuie implinit. Nu voiți să vă spun că înalta curte de casațiune ar casa asemenea acte pentru vițiu de formă. Noi avem procedura noastră și asupra ei eu vă atrag atențiunea c' s'o urmăm.

P. S. Episcop al Buzăului: Apelul era făcut în termen.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Sunt vesel că auți și pe P. S. Episcop de Buzău spunând ceva. De mult ași fi dorit că acest ceva, puțin, să fi fost pentru păzirea regulamentului.

P. S. Episcop al Râmnicului: A fost primit apelul, în timp? Vom vedea.

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: Dacă nu s'a dat în primire diaconului caterisit cartea de caterisire, ce apel putea să facă el. Eu v'am spus că apelul făcut nu este bun, nu pentru că nu este făcut în termen, ci pentru că a apelat un ordin al chiriarhului. Ce voesci P. S. Ta să veți, când nu poți vedea ceea-ce trebuie să veți. Nu veți nimic acolo unde n'ai nimic de vădit.

P. Sfințiii susținători ai P. S. Episcop de Roman nu faceți această, pentru că aveți să faceți un precedent rău, de care aveți să vă loviți mai târziu, faceți cum v'am spus că a mai făcut S-tul Sinod, când acum doi ani am întors I. P. S. Mitropolit al Moldovei o caterisire, pentru că iarăși nu avea implinită procedura, adică nu era judecată de trei membri. S-tul Sinod scrupulos atunci cu regulamentul lui, chiar față cu unul din mitropoliții țerei noastre, nu cred că are să fie mai mult de cât generos cu P. S. Episcop de Roman, care s'a abătut de la regulament într'o cestiune de caterisire, adevă de mărtea morală a unui nenorocit diacon.

Față dar cu această lipsă de procerură în materie de judecată bisericească, și în considerațiune că este în joc atât viața morală, cât și cea materială a unui cleric, rog pe S-tul Sinod să nu ia în considerare raportul și afirmările comisiei, ci să invite pe P. S. Eparhiot a da păritului diacon cartea de caterisire în primire, conform prescripțiunilor regulamentului nostru. Când această procedură se va implini, eu voi fi cel întâi care voi vota și voi recunoște cele hotărâte de episcop. Alt-fel voi vota contra.

P. S. Episcop de Roman: De unde știu că nu i s'a dat?

P. S. Episcop al Dunăreii-de-Jos: V'am dovedit această cu însăși actele aflate la dosarul cauzei.

— Ședința se suspendă pentru cinci minute.

— La reșchidere.

P. S. Episcop al Râmnicului: I P. Sfinți Stăpâne și Prea Sfinți membri, am asistat până acum, de când s'a pus raportul comisiei noastre în discuțiune, la două lungi discursuri. Unul al P. S. Calistrat de mai

înainte pregătit și al doilea al P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos.

Cel d'ântéiu discurs, cum am vădut, s'a ocupat de cestiunea caterisirii acestui diacon din mai multe puncte de privire. Al doilea, al P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos, s'a ocupat de această cestiune numai dintr'un punct de privire, că sentința nu a fost dată în regulă și nu a fost înmănată în regulă celui caterisit.

Eū, în marginele puținței mele de a pricepe și vorbi, spun de la început că P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos a depășit marginele regulamentelor, s'a ocupat de cestiunea acestei caterisirii cât se poate de amănunțit, fără să țină nimic asupra concluziunilor raportului. Raportul comisiunii noastre este limpede; el ne spune că apelul nu este venit în timpul prescris de regulament. Aceasta este cestiunea din discuțiunea noastră, asupra acestei cestiuni eū aștept un cuvânt și voi răspunde dupe priceperea mea. Asupra altor elemente din această caterisire eū nu'mi iaū acum sarcina de a răspunde P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos, cum și P. S. Calistrat asupra celor afirmate de P. S. Sa.

Dar țin acum să se constate un lucru și să se știe pentru viitor cel puțin. Dacă acum s'a întâmplat ca apelul diaconului Hăncu să ia așa dimensiuni, acesta a provenit din împrejurarea că P. S. Calistrat ne vorbește aici ca director de cancelarie al S-tului Sinod. Trebuie odată să se știe că P. S. Calistrat Bărlădeanu de câte-ori vorbește în mijlocul nostru nu ne vorbește și nu ne poate vorbi de cât ca membru al S-tului Sinod. Ca director al cancelariei S-tului Sinod, P. S. Sa, asemănat art. 48 din regulamentul de procedură în materie de judecată, este dator să vorbească cu I. P. S. Președinte. Țic aceste, fiind-că am ascultat cuvântarea P. S. Sale ca membru al S-tului Sinod, și din această cuvântare nu numai că nu s'a adus ver-o lumină asupra cestiunii, coprină în raportul comisiunii, dar s'a incurcat cestiunea și mai mult, aducându-se atâtea incidente, pe cari, cum am aușit, nici dosarul nu le coprinde. Nu știu, nu am studiat dosarul ca să afirm în această privință într'un fel sau în altul.

Viū acum în mod particular la cuvântarea P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos, care a fost în cestiune, și s'a ocupat într'un mod special, mai repet, de unul din punctele stabilite de raportul comisiunii. P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos a căutat să ne dovedească, prin argumente mai întéiu și citire de acte, și apoi prin reflexiuni proprii, că sentința nu a existat, și prin urmare o sentință de caterisire nu se putea înmăna diaconului Hăncu.

Am ascultat pe P. S. Sa cu totă luarea aminte, am rugat pe raportor ca să l lase să și desfășure în totă claritatea vederile sale, ca să mi pot și eū forma o convingere, în cât această convingere, în suflet și în minte, să mi dau votul meu. Resultatul încordărilor minței mele, îndreptate asupra argumentelor aduse, și mai ales asupra reflexiunilor făcute, este că discursul P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos nu numai că nu mi a for-

mat convingerea trebuitoră, dar mai mult, am rămas pe deplin convins că sentința a existat și ea s'a comunicat acestui nenorocit diacon.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Arătați-o ca să o vedem și noi și să vă credem.

P. S. Episcop al Râmnicului: Nu o arăt, căci nu sunt cu dosarul în mână. Vă voi dovedi că sentința a existat, și i s'a înmănat.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Poflim dosarul, caută în el sentința care Țici că există.

P. S. Episcop al Râmnicului: Eū vęd, că nu ceri de la mine alt-ceva de cât o fițică de hârtie pe care să fie scris sentința, cum se scria odată pitacele, acesta vęd că cere de la mine; când însă episcopul eparhiei respective trimite prin protoiereū un ordin, cu o sentință a consistoriului, sau chiar și cu o sentință a consistoriului reformată, și acel ordin cu sentința de condamnare reformată i se comunică....

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos între rupe Țicend: Ți oferim încă o dată și dacă vreți și de o mie de ori, că sentința care să se fi comunicat diaconului caterisit nu există.

P. S. Episcop al Râmnicului: Apelez la Inalt Prea Sântul Președinte.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Atunci ridicăm ședința, când vęd că ne jucăm aci cu vorbe. Când tratăm lucrurile într'un mod cu totul bisericesc trebuie să vorbim fără meșteșug de cuvinte, să expunem lucrurile cum sunt.

P. S. Episcop al Râmnicului: Vē mulțumesc că ați bine-voit a ține sus acest principiu, care ne animază, cred eū, pe toți.

Mai repet, când vęd că în ordinul P. S. Episcop de Roman este cea sentință, sau decisiune a episcopului intercalată, eū Țic că aceasta este o sentință cum o cere P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos, în totă regula. Poate că nu este o hârtie a parte, cu titlul de „sentință”, dar eū nu știu dacă vom găsi undeva în regulamentul nostru de procedură, —regulament care se ocupă de toate amănunțimele, în ceea-ce privește apelurile, —nu știu Țic, dacă voi găsi undeva un singur cuvânt, care să arate formă cum trebuie scrisă sentința...

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Nu înțeleg ce vorbiți.

P. S. Episcop al Râmnicului: Să încetez de a mai vorbi? Eū vorbesc ca mine. Atunci dați-mi voie să mai repet încă o dată. Nicăeri în regulamentul de procedură, în materie de judecată bisericescă, nu vęd un singur cuvânt, nu Țic un articol întreg, care ar prescrie forma cum trebuie să se scrie sentința.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: N'ai de cât să citești regulamentul în materie de judecată bisericescă și vei vedea că n'ai dreptate când susții contrariul.

P. S. Episcop al Râmnicului: Veți arăta această P. S. Vostre. Nu se Țice nicăeri că sentința va fi scrisă pe o colă de hârtie, sau pe o hârtie a parte....

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Ast-fel de lucruri să vorbim?!

P. S. Episcop al Râmnicului: Nu am drept la cuvânt?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Ba aveți.

P. S. Episcop al Râmnicului: Cum pot eū să vorbesc cu capul altuia? Vorbesc cu mintea și capul meu. Procesele-verbale vor arăta lumii pe fie-care cum vorbește.

Cum am Țis, o mai repet, nicăeri în regulamentul S-tului Sinod nu se găsește forma cum trebuie să se scrie cea sentință. Mi va Țice cine-va: Practicile întrebunțate sunt așa, sau altmintrelea. De ordinar se da sentința aparte, și ia se însoțește de un ordin către protoiereū, care o comunică condamnatului cu luare de dovadă în condițiunile prescrise de regulament. Eū cred că cu mine se vor uni cei mai mulți din Prea Sântii membri. Eū nu pun basă pe această formă de scriere a sentinței; căci, încă o dată Țic, P. S. Episcop de Roman a creșut de cuvînță ca să o scrie în aceeași hârtie prin care a dat ordinul către protoiereū.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Nu este permis P. S. Episcop de Roman să credă așa. Prea Sântia Sa este un prelat învățat, pentru că a elaborat mai toate regulamentele noastre. Rēū dar l aperi când susții ignoranța P. S. Sale în materie de caterisire.

P. S. Episcop al Râmnicului: Așa a creșut P. S. Episcop de Roman ca să intercaleze și decisiunea în ordinul P. S. Sale către protoiereū. Aceasta este o formă de cancelarie, specială a sa. Ce urmază de aci? Că nu i s'a înmănat condamnatului decisiunea? Se poate Țice aceasta? Sau se poate dovedi că este lipsă de sentință? Să mi dovediți aceasta acum. S'a întrebunțat aici multe vorbe; s'a calificat faptele în deosebite moduri. Eū nu găsesc cuvinte ca să calific această subtilitate de a se scrie sentințele.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Dacă până acum nu ai înțeles regulamentul, să dai voie fostului P. S. Tale scolar să Ți l explice. Este vreme să ne ascultați și pe noi, dacă voiți să mai mergeți înainte.

P. S. Episcop al Râmnicului: Profesorul Ți declară că el practică ca și P. S. Ta în materii de caterisire. P. S. Episcop de Roman a spus că are o altă practică. Intreb pe S-tul Sinod, ce este nelegal aci? Că sentința s'a pus în ordin? Pentru aceasta voim să facem proces de procedură, cum urmază un episcop și cum altul? Nu este bine ca să ne criticăm unii pe alții. Și modul de procedură a fie-căruia din noi nu se schimbă pe asemenea căi; fiind-că, mai ales acei cari, au înaintat în viață chiriarhală, aceia nu știu dacă se vor învoi acum și de o dată să și schimbe procedarea urmată atâtea ani.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Inalt Prea Sântitul nostru Președinte este bătrân și nu face asemenea lucruri.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Protestez în contra acestei vorbe.

P. S. Episcop al Râmnicului: Mē resum și Țic, că decisiunea trimisă de P. S. Episcop al Romanului către diaconul Hăncu este în regulă.

Ași voi să dau P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos, nu Țic o lecțiune, —căci astăzi numai

este scolarul meu, — dar să 'i dau un mișloc de a 'și putea completa toate datele cerute; anume așa cum P. S. Sa le voiesce.

Art. 48 din regulamentul pentru apeluri, vorbind de însărcinarea ce are directorul cancelariei S-tului Sinod, între altele, vă rog, dați-mi voie să vă citesc ce i se cere :

Art. 48 dice: *Adună toate sciințele necesare la completarea instrucțiunii...*

P. S. director al cancelariei S-tului Sinod nu a adunat toate aceste date. Sciți de ce ?

P. S. *Arhieru Calistrat Bărlădeanu* : Câte am găsit în dosar le-am adunat pe toate.

P. S. *Episcop al Rômnicului* : Fiind-că s'a mărginit într'un singur dosar. Directorul are însărcinarea specială de a aduna toate datele trebuitoare, și scim că această însărcinare este permanentă, nu numai în timpul sesiunilor S-tului Sinod. Deci, P. S. director putea să se adreseze la Episcopul respectiv și să 'i dică : în virtutea art. cutare, bine-voiți a 'mă comunica elementele cutare. Procedura prescrisă de acest articol nu este aici îndeplinită; fiind-că P. S. director al cancelariei noastre a adunat datele numai din dosar, și în loc să comunice numai I. P. S. Președinte, dupe cum dice tot acest articol din regulamentul, adică să se comunice președintelui, care supune cazul la deciziunea S-tului Sinod. Prea Sânția Sa face un referat lung, și în ședință plenară ni'l citește noș cu glas mare din cap până la sfârșit. Iată unde este germenele întregii acestei discuțiuni infructuoșe.

Comisiunea noastră, alasă de S-tul Sinod, și alasă anume așa, cum ați cerut-o, găsește, că sentința a fost în regulă dată; se unesce, cum vedeți, în această privință cu vederile mele să, mai drept, mă unesc eu cu vederile comisiunei; găsește, dic, sentința dată în regulă și în totă forma ei. Venind apoi comisiunea la elementul de pură procedură pentru primirea apelului, adică elementul diletelor în care trebuia presintat apelul, găsește că apelul diaconului Hâncu este făcut în contra art. 36, și ea, comisiunea, decide ca acest apel să fie respins. Ce este mai natural de cât o asemenea conclusiune ?

I. P. S. *Mitropolit al Moldovei* : Comisiunea opinază, nu decide.

P. S. *Episcop al Rômnicului* : Reviu, da, opinază. Ea nu găsește nici o neregularitate. Acum fie că de la un Episcop se trimite sentința aparte, fie că ea se trimite în ordin, eu văd că cei trei membri ai comisiunei, și cu mine al patrulea, judecăm foarte regulat, când dicem că apelul trebuie respins. Dar P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos a voit să ne dovedescă cu fapte că ceea ce susține P. S. Sa este numai adevăr. Ne a spus, ne a vorbit drespre un apel din Eparchia de Argeș, pe care S-tul Sinod 'l a întors episcopului, pentru că actele nu erau complete. A trecut la al doilea fapt, la un apel venit de la I. P. S. Mitropolit al Moldovei, și ne a spus aceeași frasă stereotipă, acta s'a întors îndărăt ca să fie completată. Care ar fi conclusiunea cerută? De și nu s'a dis, dar a lăsat să se înțelegă, ca să se trimită și în cazul de față

episcopului respectiv acta, pentru ca și el să o completeze.

Dar, P. S. episcop al Dunărei-de-Jos, ca surile, care le ați citat, sunt de natură cu totul opusă, față de cazul care ne preocupă, a cele apeluri au fost primite de către S-tul Sinod, nu au fost lovite de nulitatea pentru neprimirea în timp. S-tul Sinod a intrat în desbaterea formelor acelor apeluri, și a găsit de cuviință că trebuie înapoiate episcopilor respectivi; în cazul de față aceste exemple nu au nici o asemănare. Nu mă pricup cum în mintea P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos a putut să se lege asemenea fapte cu faptul care ne preocupă pe noi. Aici este vorba dacă apelul trebuie sau nu să fie primit. Acesta o cere raportul comisiunei noastre. Este deci cazul de a se primi apelul său nu; și P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos, aducând cele două fapte, dar ferindu-se de a spune că apelurile au fost făcute în termen, aduce dic cele două fapte și ne lasă pe noi să tragem singuri conclusiunea. Nu, Prea Sânti membri, faptele aduse de P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos când actele au fost înapoiate spre completare nu 'și au locul aici, ci rămâne cu toate cele ce a vorbit P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos ca la timp să ne dovedescă că deciziunea nu a fost dată diaconului Hâncu în condițiunile regulamentului.

Cred că am dovedit în deajuns că această deciziune și în forma în care s'a dat diaconului Hâncu este o deciziune legală, ca toate cele-alte decisiuni. Dacă lucrurile erau alt-fel, m'ași fi asociat și eu cu P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos, și ași fi făcut opiniune comună, că în adevăr actele să se întorcă episcopului, dar între alte condițiuni trebuie să fie respectat și termenul de apel, pe care 'l prescrie regulamentul, și eu nu mai insist, căci este prevădit și bine stabilit prin regulamentul acesta.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-Jos* : P. S. al Rômnicului n'a probat nimic, pentru că nu poate proba ceva. P. S. Sa voind să susțină pe P. S. Episcop de Roman a dis că P. S. Sa a intercalat în ordin sentința, și acest mod de procedură 'l basază pe practica obicinuită. Eu n'ași voi să fi susținut în acel mod. Cum? Se mai poate cine desvinovați de o greșelă față cu legea, pe motiv că așa a crezut de cuviință și așa a practicat? Hei bine, nu. Față cu regulamentul nostru, care este simpla lege pozitivă pentru noi în materie de judecată biserică, ori-ce practică este și trebuie să fie înlăturată.

Alt-fel, pentru ce mai avem noi regulamente ?

P. S. Episcop al Rômnicului a mai învinovățit secretarul S-tului Sinod că nu a adunat toate elementele pentru acesta.

Eu vă rog, când voiți afirma un lucru în contra unor acte, să'mi spuneți că nu spun adevărul...

P. S. *Episcop al Rômnicului* : 'Mă dai voie ?

P. S. *Episcop al Dunărei-de-Jos* : Iți dau totă voia și chiar te rog acum, dar cu greu ai să poți să probezi ceea-ce veți dice. Eu 'ți repet și afirm, că afirmațiunea P. S. Tale cum

că secretarul S-tului Sinod nu a adunat actele necesare, n'are nici o basă serioasă, și pentru a te convinge, de vei voi, de contrariul afirmațiunilor P. S. Tale, să'mi dea voie I. P. S. Nostru Președinte să citească S-tului Sinod adresa I. P. S. Mitropolit Primat cu No. 54 din 18 Septembrie 1891, către chiriaria Romanului în copriinderea următoare :

Prea Sântitului Episcop de Roman

Am onore a vă ruga să bine-voiți a dispune să se trimită S-tului Sinod dosarul relativ la judecata diaconului Nicolae Hâncu, din comuna Tergușor-Ivesci, plasa Bêrlad, județul Tecuci, care a făcut apel la S-tul Sinod contra ordinului P. S. Vostre de caterisire cu No. 359, fiind necesar.

Primiți vă rog, Prea Sântite Stăpâne, ale noastre în Christos frățesci îmbrățșeri.

† **Iosif Mitropolit Primat.**

Secretar, † *Calistrat.*

Vedeți P. S. Episcop al Rômnicului, că secretarul S-tului Sinod a adunat actele ce trebuia să adune. Iată dosarul în care se află actele pe cari i le a trimis episcopul. Acesta este nenorocirea că afirmați lucruri cari nu le sciți.

P. S. *Episcop al Rômnicului* : Nu este așa; răspunde la ce am vorbit eu.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-Jos* : Ai dis că nu a adunat toate actele și eu 'ți am afirmat și probat că a cerut episcopului respectiv să trimită S-tul Sinod toate actele; ceea ce s'a și făcut. Unde dar trebuia să se mai adreseze ca să adune acele acte ?

Rău faci de susții lucruri contrarii și regulamentul și resonului. În ori-ce cas, afirmațiunea nu 'ți a fost dreptă.

P. S. *Episcop al Rômnicului* : Regulamentul dice să se adune toate sciințele.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-Jos* : De unde ? Spune dacă scii ?

P. S. *Episcop al Rômnicului* : Se înțelege că de la episcop.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-Jos* : Veți, așa te învață. Acum ai venit la adevăr. Dacă dar de la episcop trebuia să le cêră de ce tot întrerupi când 'ți probai cu adresa a însuși I. P. S. Nostru Mitropolit Primat, că s'a cerut P. S. Episcop respectiv toate actele. Tăcerea este mai bună de cât vorbele fără temeiu.

P. S. *Episcop al Romanului* : Chiar directorul a spus că lipsesc actele de despărțire.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-Jos* : Secretarul a afirmat ceea-ce am constatat și eu, aceea adică că la acte lipsesc sentința de caterisire. Dar tocmai pentru această lipsă ne sbuciumăm noi ca să vă convingem de lipsă de procedare.

I. P. S. *Mitropolit al Moldovei* : Vă rog, căci ne întindem pe un câmp prea larg.

Voci : Inchiderea discuțiunei.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-Jos* : Precum vedeți, toate afirmațiunile P. S. Episcop al Rômnicului au fost fără temeiu.

Practicele urmare de episcopi se pot respecta numai în lipsă de legi și numai P. S.

Ta singur ai susținut și susții că *ordin și sentință* este tot una și că se poate lua una în locul altea. Eu nu pot împărtăși opiniunea fostului meu dascăl. Știința ce am învățat de la alții 'mi a arătat și m'a convins de contrariu și nu cred necesar să vă arăt aceste deosebiri, ele sunt prea elementare că să mă ocup S-tul Sinod cu ele.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Nu ne dăm lecțiunii aci unui altora.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Mi a dat lecțiune și trebuie să răspund la lecțiune.

Prea Sâni membri, episcopul la eparhia sa urmază cum voiesce și cum 'l luminează pe el conștiința și credința lui, dar când e vorba de caterisire, trebuie să se supună regulilor pe cari S-tul Sinod le a stabilit în această cestiune.

I. P. S. Președinte, dupe câte v'am probat, sunt în drept să afirm și să susțin că în dosarul diaconului Hâncu nu există sentință de caterisire, căci dacă exista chiar la episcopie i se trimetea anexată la ordinul protofierului; deci procedura nu este indeplinită, și când o sentință judecătorească nu este investită cu toate formele ei, atunci acea sentință este lovită de nulitate, mai cu seamă o deciziune de asemenea natură dată de episcopul respectiv.

Vin acum la alte puncte din așa dîsa sentință de caterisire. Consistorul eparhial a oprit prin încheierea sa pe diaconul Hâncu de lucrarea serviciului diaconiei până va da probe de îndreptare. *P. S. Episcop eparhial* nu s'a mulțumit cu acest canon și, basat nu știu pe ce canoane, a mărit pedepșa dată de consistoriu, schimbând-o în caterisire. Se poate ca episcopul să aibă acest drept de a mări canonisarea, dar nu știu dacă poate merge el singur până la a caterisi pe preoți.

O altă observațiune de făcut mai este și aceea că spiritualul consistoriu ast-fel cum este format la Roman, este în contra art. 21 din legea organică a bisericeii, care dîce că episcopul eparhial administră și judecă afacerile curat bisericesti, asistat de un consistoriu numit de sine dintre preoții eparhiei sale.

În consistoriul de la Roman este ca judecător un arhieru președinte și un arhimandrit între 2 membri. Legea noastră fundamentală—Constituțiunea—dîce, că nici un om în țera românească nu poate să fie sustras de la judecătoria săi naturală. Prin urmare, diaconul Hâncu, nefiind judecat de un consistoriu constituit conform art. 21 din legea organică a S-lui Sinod, așa dîsa sentință de caterisire este nulă și neavenită....

P. S. Episcop la Romanului: Nici S-tul Sinod nu poate să judece dupe *P. S. Vóstră* pe un preot.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Și dar preoții trebuie să fie judecați tot de preoți, de semenii lor, dupe cum militarii sunt judecați de militari și profesorii de profesorii.

Tot atât de nefundată este și aserțiunea, că acești doi judecători acum călugări ar fi fost odată preoți de mir. Dacă ar trebui să judecăm ast-fel, apoi atunci și pe soldați și pe oficerii inferiori ar trebui să i judece nu-

mai generalii, pentru că și generalii au fost o dată soldați de rând. Tot așa s'ar putea dîce și despre profesorii.

Acestea sunt rezonanțe forțate; și ele sunt cu atât mai eronate, cu cât sunt în contra legilor noastre fundamentale.

P. S. Episcop al Rómnicului: Rog pe președinte să ne mărginim în cestiune.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Aud proteste.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Numai când 'mi veți lua cuvântul Înalt Prea Sântia Vóstră.

P. S. Episcop al Rómnicului este inimos la intreruperi.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Vă rog să vă mărginiți la cestiune.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Pentru aceste motive, fac moțiunea următoare, pe care să 'mi dați voie să o citesc.

Fac această moțiune în contra opiniunii raportului comisiei care spune, cum că apelul nu este făcut în termen și rog pe S-tul Sinod să o primescă (Citesce moțiunea).

„Asupra apelului diaconului Nicolae Hâncu, „caterisit de *P. S. Episcop de Roman*, S-tul „și îndreptătorul Sinod, în neunire cu concludsiunile raportului comisiei, întorce „înapoi *P. S. Eparhial de Roman* dosarul „diaconului Hâncu și invită pe *P. S. S.* să „bine-voiască a face să se respecte atât ar- „ticolul 21 din legea pentru alegerea mitro- „poliților și episcopilor, cum și a constitui- „rei S-tului Sinod, cât și regulamentele acest- „tui St. Corp, privitoare la disciplina și pro- „cedarea în materie de judecată bisericască, „și trece la ordinea zilei“.

† *Parteniū al Dunărei-de-Jos*.

† *Calistrat Bărlădeanu*.

P. S. Episcop al Rómnicului: O puneți în discuțiune acesta?

P. S. Episcop al Romanului: Rog să se hotărască cestiunea apelului acesta, dacă e bine primit sau nu. Cea altă cestiune la care fac alusiune, că consistoriul nu ar fi în regulă, acela să se supună la un studiu spre a ne putea înțelege, căci eu am convingerea că consistoriul meu e bine compus, și dacă 'mi veți spune ca să intru în regulă, nu mă pricup în ce regulă să intru. S-tul Sinod să hotărască ca să se scie ce trebuie să se facă, căci consistoriul meu este în regulă.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Este aci o moțiune.

P. S. Episcop al Rómnicului: Noi avem păreri, nu moțiuni.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Pun la vot propunerea *P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos*; cine este pentru se vor scula....

P. S. Arhieru Calistrat Bărlădeanu: Prin apel nominal.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Nu se mai face cu apel nominal.

— Se pune la vot propunerea *P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos*, prin sculare și ședere, și se respinge.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Pun la vot concludsiunea raportului.

P. S. Episcop al Dunărei-de-Jos: Să fie jumătate plus unu, căci alt-fel eu protestez.

Voci: Cu apel nominal.

— Se pune la vot concludsiunea raportului prin apel nominal.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Rezultatul votului:

Votanți 15.

Majoritate absolută 9

Au votat pentru 13

„ „ „ contra 2

Prin urmare, concludsiunea raportului s'a primit.

Nemaî fiind nimic la ordinea zilei, ridic ședința.

— Ședința se ridică la orele 5 fără un un sfert, anunțându-se cea viitoare pentru Luni, 4 Noembrie curent, orele 2 p. m.

† Președinte, *Iosif Mitropolit al Moldovei*.

† Secretar, *Gerasim Piteșteanu*.

ANUNCIURI JUDICIARE

LICITAȚIUNI

Tribunalul Prahova, secția I

În ziua de 6 Iunie 1892, orele 10 a. m., la acest tribunal și secție, se va vinde cu licitațiune publică averea imobilă, mai jos notată, a debitorului Lixandru Manea, de profesie muncitor, domiciliat în comuna Cuibu-Gornetu, plasa Cricovu-Podgoria, județul Prahova, dupe cererea D-lui Gg. Vâlsan, de profesie agricultor, domiciliat în comuna Cuibu-Gornetu, plasa Cricovu, județul Prahova, pentru despăgubirea sumei de lei vechi 600, împreună cu a lor procente legale de la acțiune și până la răfuire, plus lei noi 20 cheltueli, ce are a lua cu cartea de judecată No. 162 din 1873, a judelei de pace al plășei Podgoria, investită cu formula executorie la No. 14 din 1890, care are coprinde-rea următoare:

NOI CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Judecătoria de pace a plășei Podgoria

Carte de judecată No. 162

D. Gh. Vâlsan, prin suplica de la 7 curent, înregistrată la No. 578, a acționat în judecată pe D. Lixandru Manea, domiciliat în comuna Gornetu-Cuibu, acest arodiment, pentru datorie de bani, procedura fiind completă, astăzi s'a prezentat în audiență ambele părți. S'a dat lectură petițiunii pentru intentarea procesului, și reclamantele, în susținerea pretențiunii sale, a prezentat un act datat 1872, Maiu 24, subnotat de părît prin punere de deget, alții ca față și legalizat de primăria comunei Cornetu-Cuibu, la aceeași dată, din care între altele rezultă că părîtul dupe toate socotelile a rămas dator reclamantului lei vechi 600, cu termen de a răspunde banii la S-tu Dumitru acel an, și drept dobândă să i facă și 10 zile de lucru, iar nefiind

următor să fie supus la orî-ce cheltueli cari i se vor pretinde, cerënd pe aceste doveđi a fi achitat de acei bani cu ale lor procente de la expirarea termenului de plată, cheltueli de judecată și plată de timbre ;

Păritul a răspuns că recunoște actul prezentat, și de datoria pretinsă căutënd sub diferite pretexte nefondate a susține că ar fi plătită și cerënd a fi apărat; propunëndu-l se pacea nu aŭ admis'o, și dar judecătoria, pe consideranta că reclamantele prin actul prezentat și recunoscut de părit și a constatat cererea, conform art. 1.170 și 1.171 din codul civil; că argumentul invocat de părit astăđi în instanță nefiind probată este inadmisibil și că pacea propusă nu s'a admis ;

In virtutea legel, hotărasce :

Ca defendorul Lixandru Manea, în baza art. 1.584, 1.586 și 1.589 din codul civil, să plătescă în desdaunarea D-lui Gg. Valsan suma de lei vechi 600, în plus lei noi 20 cheltueli, transportul reclamantului în judecată și plată de timbre.

Cartea se pronunță cu dreptul de apel de partea nemulțumită, conform art. 21 din procedura civilă.

Data și citită în ședință publică astăđi, 29 Septembrie 1873, în comuna Bucovu.

Jude, N. Vlădescu.

Acéstă copie, fiind conformă cu originala, se atestă de ni.

p. Judecător, St. Brezeanu.

Tribunalul Prahova, secția 1

Sentința civilă No. 300

Audiența de la 21 Noembrie 1889, sub No. 6.363.

Președenția D-lui P. Bălăceanu, prim-președinte, D. St. Miculescu, membru.

Vedënd petițiunea înregistrată la No. 13.295 din 1889, dată de Gh. Valsan, prin care cere perimarea apelului interjectat de Lixandru Manea contra cărței de judecată No. 162 din 1873, a judeului Văleni ;

Vedënd că apelul citat este pus în suspensiune prin jurnalul acestui tribunal No. 5.074 din 25 Noembrie 1881;

Vedënd că de la această dată până în prezent fiind trecuți mai mulți de doi ani, judecarea acestui apel n'a mai fost cerută de nici una din părți ;

Vedënd și dispozițiunile art. 257 din procedura civilă;

In virtutea legel, hotărasce :

Declară perimat apelul interjectat de Lixandru Manea, prin petiția registrată la No. 12.584 din 1881, contra cărței de judecată No. 162 din 1873, a judeului Văleni.

Data și citită în ședință publică ađi, fără citarea părților, 21 Noembrie 1889.

P. Bălăceanu, St. Miculescu.

p. Grefier, D. Grigorescu.

Grefa tribunalului Prahova, secția 1

Acéstă copie, fiind conformă cu originala sentință de perimare No. 310 din 1889, aflată la dosarul acestui tribunal No. 1.911 din 1881, se atestă de noi, dându-se în primirea D-lui Gh. Valsan.

p. Grefier, N. Pribegeanu-Vornicu.

1889, Decembre 9.

Judecătoria ocolului Văleni-de-Munte

Acéstă copie, fiind conformă cu originala, se atestă de noi.

p. Jude, St. Brezeanu.

1890, Iunie 18.

Dăm putere și ordonăm tutulor agenților administrativi să execute acéstă carte de judecată, procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire; și spre credință presenta s'a subscris de noi.

p. Jude, St. Brezeanu.

No. 14. 1890, Ianuarie 18.

Averea urmărită și pusă în vîndare este:

I. O casă construcție de gard, învelită cu paie, compusă din un antreu și o cameră, un coșar pentru vite și un ținloiu pentru porumb, construcție tot de gard de nuiele, învelită cu paie, cu tot locul lor în mărime ca de 4 prăjini, fără nici o sădire, situat acest imobil în comuna Gornetu-Cuibu, plasa Cricovu-Podgoria, județul Prahova; învecinat la răsărit cu Nicolae Stoica, la apus cu Neața Neaghi, la miadă-đi cu drumul și la miadă-nopte tot cu Neața Neaghi.

II. O vie ca de un pogon, situată în Dealul-Berivoi, pendinte tot de comuna Gornetu-Cuibu șa plasa și județ, cu obrație de feneță și căți-va pomi fructiferi; învecinată la răsărit cu Gg. Nița Samoilă, la apus cu Gg. Hristea, la miadă-nopte cu Lambrea Nicolae și la miadă-đi cu frații Bărbulesci, fără să aibă la densa nici o clădire.

Descrisele imobile, dupe atestarea grefei, nu s'aŭ găsit supuse la nici o sarcină popritore.

Se publică despre acésta și se soméză toți aceia cari ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau orî-ce alt drept asupra acestor imobile ca, inaintea ăilei de adjudecare, să se prezinte la acest tribunal și secție spre a și arăta pretențiunile lor, conform alin. III de sub art. 506 din pr. civilă.

No. 2.972. 1892, Februarie 18.

— In ăiua de 6 Iunie 1892, orele 10 a. m., la acest tribunal și secție se va vinde cu licitație publică averea imobiliară, mai jos notată, a debitorului Stan Cernat Chițan, de profesie muncitor și domiciliat în comuna Cuibu-Gornetu, plasa Cricov-Podgoria, județul Prahova, dupe cererea D-lui G. Ilicescu, proprietar, domiciliat în comuna Cuibu-Gornetu, plasa Cricov-Podgoria, județul Prahova, pentru despăgubirea sumei de lei 108, bani 50, cu dobenda legală, ce are a lua cu înscrisul autenticat de judecătoria comunei Cuibu-Gornetu la No. 143 din 1888, investit cu formula executorie de judecătoria ocolului Văleni-de-Munte la No. 355 din 1888, care are copriinderea următoare :

NOI CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitor, sănătate:

Inscris

Subsemnatul, Stan Cernat Chițan, la neapărată trebuință ce am avut de bani am mers

la D. Gh. Ilicescu de m'a împrumutat cu lei noi 108, bani 50, pe cari bani i am și primit chiar acum la facerea acestui înscris, cu obligație a i restitui înapoi în ăiua de 26 Octombrie 1888, fără alt cuvânt din parte mi; căci la cas contrariu fiind pus în întârziare de drept prin simplul meu fapt al nerăspunderel banilor la termenul fixat mai sus, să am a i plăti dobenda legală de la trecerea termenului și până la răfuire; și spre asigurare și buna încredere a D-lui i am dat acest înscris subscris de mine prin punere de deget nesciind carte, autenticat în regulă de judecătoria comunei noastre Gornet-Cuibu, spre a și avea tot temeiul.

Stan Cernat Chițan.

G. Ilicescu.

Scriitorul actului, I. Ionescu.

1888, Martie 4.

Judecătoria comunei Gornetu-Cuibu, plasa Cricov, județul Prahova

Proces-verbal

Astăđi, 4 Martie 1888,

Inaintea noastră, Ion Penescu, primarul comunei Gornetu-Cuibu, asistat de D. Ion Ionescu, notarul acestei comune, în pretoriul judecătoriei comunale s'aŭ prezentat în personă D. Stan Cernat Chițan, muncitor, domiciliat în comuna Gornetu-Cuibu, și D. G. Ilicescu, proprietar, domiciliat în această comună, toți personal cunoscuți noș, și, prin petiția registrată la No. 63 de ađi, aŭ depus acest act în dublu exemplar, cerënd a se autentifica, dintre cari numai unul dintre exemplare subscris de D. Stan Cernat Chițan prin punere de deget, iar de D. Gg. Ilicescu propriu, și unul din exemplare ne-subscris de loc, datate 1888, Martie 4, pe cari le-am viđat cu viđa noastră pentru ne-schimbare.

Dupe care apoi, citindu-li-se acest act din cuvânt în cuvânt, în auđul ambelor părți, la întrebările ce le am pus, densi aŭ declarat că acest act ce li s'a citit este al D-lor, că cele coprinse într'ensul sunt cu consimțimentul, libera voință și mulțumirea D-lor, că Stan Cernat Chițan a subscris prin punere de deget nesciind să scrie, că Gg. Ilicescu a subscris propriu și că actul este scris de Ion Ionescu dupe cererea și voința ambelor părți, stăruind părțile a se autentifica acest act; în urmă de care în prezența noastră am pus pe părți de aŭ subscris, Stan Cernat Chițan prin punere de deget, iar Gg. Ilicescu propriu și exemplarul actului ce i aŭ prezentat ne-subscris și care urmăz a se păstra la dosar.

Noi, primarul,

Luând act de cererea și declarațiunea părților consemnate mai sus;

Conform legel pentru autentificarea actelor,

Declarăm autentic acest act ;

Iar de constatare am dresat prezentul proces-verbal subscris de noi și de notar.

Primar, I. Penescu.

Notar, I. Ionescu.

No. 143.

1888, Martie.

Dăm putere și ordonăm tutulor agenților administrativi să execute acest act de creanță,

procurorilor să stăruiască pentru aducerea lui la îndeplinire; și spre credință prezentul act s'a subscris de noi.

p. Jude, I. M. Căpălescu.

No. 355. 1888, Decembre 22.

Averea urmărită și pusă în vinzare este:

O casă construită de gard de nuele, învelită cu paie, compusă din două camere cu prispă în față, cu tot locul ei și liveada de fân cu pruni în mărime ca de 7 prăjini, neînprejmuită, situată în comuna Gornetu-Cuibu, plasa Cricov-Podgoria, județul Prahova; învecinându-se la răsărit cu Tudoresci, la apus și miadă-și cu Nicolae Dumitru și la miadă-noapte cu Ilie Pârvanu.

Descrisul imobil, dupe atestarea grefei, nu s'a găsit supus la nici o sarcina popritore.

Se publică despre acesta și se somază toți aceia cari ar pretinde veri-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau oricare alt drept asupra acestui imobil ca, înaintea zilei de adjudecare, să se prezinte la acest tribunal și secție spre a-și arăta pretențiunile lor, conform art. 506, alin. III din pr. civilă.

No. 2.978. 1892, Februarie 18.

Tribunalul Vlașca

Societatea creditului funciar urban din București, în virtutea actului de împrumutare înscris la acest tribunal, în primul rang, sub No. 14 din 1877, No. 24 din 1881 și No. 30 din 8 Iunie 1884, a cerut, prin adresa No. 2.823 din 9 Aprilie st. n. 1887, punerea în vinzare cu licitație publică a imobilului ipotecat, situat în Giurgiu, strada București No. 28; terenul pe care se află acest imobil are o formă aproape quadrată, având fața în strada București; spre miadă-și se învecinesce cu D-na Vintula Levi, iar spre miadă-noapte și apus se învecinesce cu D. Panfile Atun.

Acest imobil consistă în patru corpuri de clădiri:

Anteîul corp este de zid masiv, învelit cu tînchea, are prăvălie cu două odăi, așezate pe o pivniță pe bârne cu cercuri de zid;

Al doilea corp este de zid în paiantă, învelit cu olane, are trei odăi și un grajd;

Al treilea corp este de zid masiv, are o povarnă transformată în trei dichieri de magazie pentru produse, boltite și învelite cu tînchea;

Al patrulea corp este de zid în paiantă, învelit cu olane, are o magazie pentru sare.

Aceste imobile au împrejmuirea de uluci și poartă de lemn, mai având un puț de piatră în curte, avere a debitorului C. Panaitopolu, din Giurgiu, pentru despăgubirea societății de capitalul integral al împrumutului în sumă de lei noi 14.000, precum și de anuitățile datorite și cheltuelile făcute de disa societate, împreună cu procentele lor până la achitare, și cari se vor fixa în caetul de însărcinare prevăduț de art. 65 din legea creditului funciar.

Tribunalul, prin jurnalul său cu No. 557 din 1892, a fixat vinzarea în ziua de 21 Aprilie 1892.

Se face dar cunoscut prin acesta că în ziua de 21 Aprilie 1892, orele 10 dimineața, se va vinde prin licitație publică, în pretoriul acestui tribunal, imobilele notate mai sus, avere a debitorului C. Panaitopolu, dupe cererea primei societăți de credit funciar urban din București.

Doritorii, de a cumpăra aceste imobile, vor putea lua cunoscință de condițiunile vinzării din caetul de însărcinări ce are să fie depus la grea acestui tribunal cu 8 zile mai înainte de adjudecățiune.

No. 3.389. 1892, Februarie 14.

Corpul portăreilor tribunalului Ilfov

Conform adresei D-lui jude al ocolului II din București No. 1.082 din 1892, se publică spre generala cunoscință că, în ziua de 29 Februarie 1892, se va vinde prin licitație publică, pe piața tribunalului Ilfov, începând de la orele 11 a. m. înainte, averea mobilă a D-lui Carol Grün, compusă din mobilier de casă și altele, urmărită pentru despăgubirea D-lui B. Nedelianu.

No. 2.692. 1892, Februarie 20.

— Conform adresei D-lui jude al ocolului I din București cu No. 1.209 din 1892, se publică spre generala cunoscință că, în ziua de 4 Martie 1892, începând de la orele 11 a. m. înainte, se va vinde prin licitație publică, pe piața tribunalului, averea mobilă a D-lui Alexandru Gropper, compusă din mobilier de casă, 25 pâlării de dame garnite, 27 stöche de lemn văpsite și altele, urmărită pentru despăgubirea D-lui Ferester et Perlman.

No. 2.652. 1892, Februarie 19.

Comisarul de urmărire al ocolului III din București

Se publică spre generală cunoscință că D. jude al ocolului III din București, prin adresa cu No. 2.322 din 1892, a fixat ziua de 29 Februarie 1892 pentru vinzarea prin licitație publică a averei mobilă a D-lui Șulla Ghiula, urmărită spre despăgubirea D-lui Petre Plaquida, de sumele ce are a primi conform cărței de judecată No. 105 din 1890 a acelei judecătorii, investită cu formula executorie.

Vinzarea se va efectua pe piața tribunalului Ilfov, începând de la orele legale.

No. 429. 1892, Februarie 19.

— Se publică spre generala cunoscință că D. jude al ocolului III din București, prin adresa cu No. 2.321 din 1892, a fixat ziua de 29 Februarie 1892 pentru vinzarea prin licitație publică a averei mobilă a D-lui I. Dumitrescu, compusă din obiecte de casă și altele, urmărită spre despăgubirea D-lui A. Zafiropolu de restul sumei ce mai are a primi acesta în baza cărței de judecată cu No. 4.057 din 1891 a acelei judecătorii, investită cu formula executorie.

Licitația se va efectua pe piața tribunalului Ilfov, începând de la orele legale.

No. 444. 1892, Februarie 20.

CITAȚIUNI

Inalta curte de casație și justiție

D. Pascal Vigdor, cu domiciliul în străinătate (New-York, America), este încunoscințat că recursul ce a făcut în casațiune D. Daniel Herșcu Diemant, contra ordonanței cu No. 343 din 1891, pronunțată de tribunalul Neamțu, în procesul ce au pentru vinzare de imobil, s'a amânat a se cerceta în ziua de 16 Martie 1892, prin urmare, este citat D-sa, în conformitatea alin. 7 de sub art. 75 din procedura civilă, ca, în aceea zi, la orele 11 a. m., să vină înaintea secțiunii II a acestei curți, spre a fi față la cercetarea recursului; cunoscând că la neurmărire se va da hotărîrea în lipsă, conform art. 151 din procedura civilă.

No. 1.188. 1892, Februarie 19.

Curtea de apel din București, secția II

D-na Zinca Horstman, cu domiciliul peste frontieră, este încunoscințată că apelul ce a făcut D-na Maria Stoicovici contra sentinței cu No. 62 din 1889, pronunțată de tribunalul Ilfov, secția IV, în procesul ce au pentru pretenții, s'a amânat a se cerceta în ziua de 25 Aprilie 1892; cunoscând că nefiind următore cauza se va judeca în lipsă, conform art. 148 din procedura civilă.

No. 1.689. 1892, Februarie 19.

Tribunalul Ilfov, secția I civilo-corecțională

D. Nușa Dumitru, cu domiciliul necunoscut, este chemat la acest tribunal în ziua de 20 Aprilie 1892, orele 11 dimineața, spre a se cerceta ca martor pentru faptul prevăduț și penat de art. 309 din codul penal; având în vedere că de nu va fi următor se va amenda.

No. 4.706. 1892, Februarie 19.

Tribunalul Ilfov, secția II civilo-corecțională

D. Petre Isprăvnicelu, din cătunul Cioflăceni, comuna Gurbănesci, este chemat la acest tribunal în ziua de 24 Februarie 1892, orele 11 dimineața, spre a se cerceta ca inculpat într'un proces corecțional; având în vedere că de nu va fi următor se va judeca în lipsă.

No. 2.186. 1892, Ianuarie 25.

Tribunalul Iași, secția I

D. Naftulea Segal, cu domiciliul necunoscut în România, în virtutea art. 71 și 75, alin. 6 din procedura civilă, este citat a se prezenta, în persoană sau prin procurator admis de lege, înaintea tribunalului județului Iași, secția I, la 16 Martie 1892, orele 11 dimineața, când urmază a se judeca apelul făcut de D. Ițic Smilovici, contra cărței de judecată No. 735 din 1890, dată de judele ocolului III din Iași în cauză cu D-sa și D. Moise Leibovici, pentru bani, poprire, aducându-și atunci și probele ce va fi având; la neurmărire procesul va fi căutat în lipsa sa, conform legii.

No. 292. 1892, Februarie 18.

Petiția D-lui Ițic Smilovici către D. prim-președinte al tribunalului Iași.

Domnule prim-președinte,

Subsemnatul, Ițic Smilovici, din despărțirea IV, fac apel contra cărței de judecată cu No. 735, dată de D. jude al ocolului III din Iași în ziua de 1 Septembrie 1890, în cauza procesului de poprire, făcut de D. Moise Leibovici, în mâinile subsemnatului, pentru o datorie simulată contra D-lui Naftulea Segal, pentru următoarele motive: rău și fără de cale D. jude de ocol a validat și a poprit într'un mod definitiv dupe cum voiți desvolta la termen pe larg prin avocatul meu.

Rog bine-voiți a ne cita în judecată, și, în baza celor arătate și altelecări le voiți invoca și desvolta la termen, cer admiterea apelului meu, reformarea cărței de judecată, respingerea acțiunii, condamnarea reclamantului la daune și cheltueli.

Tot-o-dată rog bine-voiți a cere dosarul cauzei de la D. jude al ocolului III din Iași, precum și dosarul cauzei de la D. jude al ocolului II din Iași, în virtutea cărora s'a încheiat transacțiunea simulată între reclamantele cu Naftulea Segal.

Anexez duplicatele și copie de pe cartea de judecată.

Primiți, etc.,
Ițic Smilovici.

Tribunalul Argeș

D-lui Mihalache Constantinescu, fost cu domiciliul în comuna Curtea-de-Argeș, județul Argeș, iar acum necunoscut.

Domnule,

Prin jurnalul dresat de tribunal sub No. 2.224 din 1892, punându-se în vânzare cu licitație, la acest tribunal, imobilul coprins în anexatul aspt No. 5.335, vă încunoscînz despre acesta și vă invit cu onoare ca, în ziua de 20 Iunie 1892, orele 10 a. m., să vă prezentați în pretoriul acestui tribunal spre a asista la vânzarea averei în cestiune; contrariu se va procede în lipsă.

Primiți, D-le, asigurarea considerațiunei mele.

Președinte, G. Urianu.

No. 5.340. 1892, Februarie 14.

AFIPT

Tribunalul Argeș

Pe baza sentinței corecționale a acestui tribunal No. 1.410 din 1889, și a decisiunei curței de apel, secția III, din București, sub No. 645 din 1889, investită decizia cu titlul executoriu No. 13 din 1890, și dupe îndeplinirea dispozițiunilor cerute de procedura civilă, prin jurnalul dresat de tribunal sub No. 2.224 din 1892, s'a hotărît ca, în ziua de 20 Iunie 1892, orele 10 dimineața, să se vîndă cu licitațiune, în pretoriul acestui tribunal, imobilul jos notat, avere a D-lui Mihalache Constantinescu, de profesiune muncitor, fost domiciliat în comuna Curtea-de-Argeș, plasa și județul Argeș, iar acum necunoscut, spre despăgubirea D-lui Zamfir Ștefănescu, de profesiune proprietar, din comuna Curtea-de-Argeș, plasa și județul Ar-

geș, de sumele ce are a primi dupe arătatele mai sus hotărîri.

Acastă vânzare se publică spre generala cunoscînță ca toți aceia ce vor avea asupra acestui imobil verî-un drept de proprietate, usufruct, servitute, chirie, privilegiu, ipotecă sau verî-ce alte drepturi, să se arate la tribunal mai înaintea termenului de adjudecațiune, căci în urmă nu li se vor mai admite nici o pretențiune; iar aceia ce vor voi să cumpere acest imobil să se prezinte la tribunal, la ziua și orele indicate mai sus, spre a cura.

Descrierea imobilului ce se vinde, condițiunile vânzării și diferite sarcine și împregiurări ale imobilului până acum cunoscute:

Un loc ca o jumătate pogon pământ, pe care se află construită o casă în paintă, învelită cu șifă, avînd două camere și pivniță de de-subt; un slon așezat pe patru furci, învelit cu șifă; locul este împrejmuît numai în față cu gard de nuele; la răsărit se învecinesce cu strada Cercel-Vodă, la apus cu locul repausatei Lénca Maiți, la miază-zi cu Rada Hristea și la miază-noapte cu casa repausatului Matei Călinoiu.

Acest imobil este situat în orașul Curtea-de-Argeș, plasa și județul Argeș.

Examinându-se de D. grefier local registrele de inscripțiuni de la anul 1865 și până la Februarie 1892, pe numele de Mihalache Constantinescu și vice-versa, certifică că asupra imobilului urmărit pe numele celui din sus nu s'a găsit nici un cas popritor.

Acastă vânzare s'a încuviințat în baza cererii făcută de D. creditor cu petiția înregistrată la No. 12.270, din 1890, cu care a depus spre executare sus citatele hotărîri, ce conțin:

Sentința No. 1.410 din 1889, hotărâsca:

Condamnă pe Mihalache Constantinescu și Andronache Ionescu, români, măjori, servitori din Curtea-de-Argeș, să sufere închisore corecțională, primul pe termen de 6 luni și o zi, și secundul pe termen de 3 luni, plătind ambii Statului solidaricesce lei 5 cheltueli de procedură penală.

Maî condamnă pe Mihalache Constantinescu a plăti și reclamantului Zamfir Ștefănescu lei 2.000 despăgubiri civile.

Respinge ca nefondată cererea de despăgubiri civile formulată de către reclamantul Gavrilă Bazacliu.

Dispune ca obiectele aflate în depositul grefei, la stăruința celor în drept și dupe ce prezenta sentință va rămănea definitivă, să se libereze proprietarilor lor.

Decisiunea No. 645 din 1889, decide:

Respinge apelul făcut de Mihalache Constantinescu contra sentinței tribunalului Argeș cu No. 1.410 din 1889, confirmă menționata sentință.

Admite în parte apelul făcut de A. Ionescu contra aceleiași sentințe.

Reformeză și-a decizia numai în ce privește aplicațiunea pedepsei și condamnă pe A. Ionescu la o lună și jumătate închisore, care se va calcula de la 13 Octombrie 1889, data sentinței apelată.

Manține despăgubirea civilă acordată de tribunal.

Acastă decisiune este investită cu titlul executoriu No. 13 din 1890, ce conține:

NOI CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Dăm putere și ordonăm tutulor agenșilor administrativi să execute această decisiune, procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire; și spre credință prezenta decisiune s'a semnat de noi.

(Urméză semnăturile).

No. 5.335. 1892, Februarie 14.

Judecătoria ocolului II din București

D-lor Danilă Sucic, Andraș Szekelli și a Văduvei lui Gligore Sucic, cu domiciliul necunoscut, se citéză prin acesta ca, în ziua de 20 Martie 1892, orele 10 și jumătate dimineața, să se prezinte înaintea acestei judecătoria în proces cu D. Andrei Andreescu pentru pretenții de bani; cunoscînd că în cas contrariu procesul se va judeca în lipsă.

1892, Februarie 20.

Judecătoria ocolului Pitești

D. Ioniță G. Cârstea, fost cu domiciliul în comuna Pitești, iar acum necunoscut, este citat prin acesta ca, în ziua de 19 Martie 1892, orele 10 dimineața, să vină la această judecatorie spre înfățișare ca inculpat; contrariu se vor face cele legale.

No. 2.819. 1892, Februarie 18.

Judecătoria ocolului Podgoria, județul Muscel

D-na Maria, fostă servitore la D-na Vasilescu din Vrănesci, iar acum cu domiciliul necunoscut, este citată prin acesta ca, în ziua de 20 Martie 1892, orele 10 dimineața, să vină la această judecatorie, spre înfățișare ca reclamantă într'un proces corecțional; contrariu se vor face cele legale.

No. 1.742. 1892, Februarie 19.

Tribunalul Ifov, secția comercială

Prin jurnalul No. 1.195 din 1892, s'a confirmat ca sindic definitiv, al falimentului Th. Rădulescu, D. avocat Virgiliu Dărăscu, iar ca membrii în comisiunea de supraveghiare a creditorilor pe D-nii Bedișeanu, Henrich Hechman și Ion Lilovici; se publică spre generala cunoscînță, conform art. 730 și 935 din codul comercial.

SECHESTRU

Comisarul de urmărire al ocolului III din București

Conform adresei D-lui jude al ocolului III din București cu No. 2.293 din 1892, se publică spre cunoscînță generală că s'a urmărit veniturile generale ale imobilului din strada 13 Septembrie No. 172, proprietatea D-nelor Elena G. Dincă și Marghioala Dincă, compus din o prăvălie de cărciumă cu 7 camere, pivniță, două magasi de scânduri și

o vie de o jumătate pogon, spre despăgubirea D-lui C. Petrovici de suma de lei 700, plus spese și timbrele, ce are a lua în baza cărței de judecată No. 4.029 din 1891, a acelei judecătoria, investită cu formula executorie.

No. 451. 1892, Februarie 19.

Tribunalul Muscel

Dintre obiectele aflate în depositul tribunalului, prevădute în publicațiunile No. 12.524 din 1889 și 9.044 din 1891, publicate prin *Monitorele oficiale* sub No. 176 din 1889 și 86 din 1891, rămânând nevindate, pentru lipsă de concurenți, obiectele următoare: trei topore, două vergele de ferestră, un fer cu urechi sondaj de comori, patru cujite, două sfredele, o pușcă ruptă, nouă lacăte stricate, mai multe chei, două pistole cu câte două țevi, două cu câte o țevă, un ivăr de ușă, un drug de fer, două cutii de praf de pușcă, un cerc de fer, o fustă de madipolon, o fotă, două perechi ismene, nisce bumbac, două căldări și patru tingiri;

Se publică spre generala cunoștință că și aceste obiecte, conform art. 75 și 77 din legea pentru înstrăinarea bunurilor Statului, se vor vinde în piața orașului în ziua de 31 Martie 1892, orele 12 din zi.

No. 2.381. 1892, Februarie 19.

Tribunalul Constanța

Se aduce la cunoștința publică că s'a înscris în registrul firmelor individuale al acestui tribunal, la No. 972, firma Ion D. Done, declarată astăzi, 31 Ianuarie 1892, de către D. Ion D. Done, pentru comerțul de cărciumă și coloniale ce exercită în comuna Tortoman, plasa Medgidie, acest județ, fără sucursale sau procuratori, precum și fără act dotal, de și este căsătorit.

No. 1.366. 1892, Februarie 3.

— Se aduce la cunoștința publică că s'a înscris în registrul firmelor individuale al acestui tribunal firma Nistor D. Done, la No. 970, declarată astăzi, 31 Ianuarie 1892, de către D. Nistor D. Done, pentru comerțul de cărciumă și coloniale ce exercită în comuna Tortoman, plasa Medgidie, acest județ, fără sucursale sau procuratori, precum și fără act dotal, de și este căsătorit.

No. 1.367. 1892, Februarie 3.

— Se aduce la cunoștința publică că s'a înscris în registrul firmelor individuale al acestui tribunal, sub No. 973, firma Neculai Bucur, declarată astăzi, 31 Ianuarie 1892, de către D. Neculai Bucur, pentru comerțul de cărciumă și coloniale ce exercită în comuna Tortoman, plasa Medgidie, acest județ, fără sucursale sau procuratori, precum și fără act dotal, de și este căsătorit.

No. 1.368. 1892, Februarie 3.

— Se aduce la cunoștința publică că s'a înscris în registrul firmelor individuale al acestui tribunal, sub No. 974, firma Neculai Suditu, declarată astăzi, 31 Ianuarie 1892,

de către D. Necalai Suditu, pentru comerțul de cărciumă și coloniale ce exercită în comuna Tortoman, plasa Medgidie, acest județ, fără sucursale sau procuratori, precum și fără act dotal, de și este căsătorit.

No. 1.369. 1892, Februarie 3.

— Se aduce la cunoștința publică că s'a înscris în registrul firmelor individuale al acestui tribunal, sub No. 978, firma Vasile Cangî, declarată astăzi, 5 Februarie 1892, de către D. Vasile Cangî, pentru comerțul de cărciumă și coloniale ce exercită în cătuna Satu-Noi, comuna Tortoman, plasa Medgidie, fără sucursale sau procuratori, precum și fără act dotal, de și este căsătorit.

No. 1.484. 1892, Februarie 6.

— Se aduce la cunoștința publică că s'a înscris în registrul firmelor individuale al acestui tribunal, sub No. 983, firma Ion Petre, declarată astăzi, 6 Februarie 1892, de către D. Ion Petre, pentru comerțul de cărciumă și coloniale ce exercită în cătuna Celebichioi, comuna Tortoman, plasa Medgidie, fără sucursale și procuratori, precum și fără act dotal, de și este căsătorit.

No. 1.720. 1892, Februarie 15.

ANUNCIURI ADMINISTRATIVE

Comitetul permanent al județului Ilfov

În temeiul deciziunii acestui comitet cu No. 793, se publică spre cunoștința generală că, în ziua de 24 Martie 1892, orele 10 și jumătate dimineața, se va ține licitație în pretoriul comitetului prin oferte sigilate, cari se vor primi până la acele ore, pentru darea în antreprisă a aprovizionării unei cantități de $4.352 \frac{500}{1000}$ m. c. pietriș, necesar șoselei București-Fierbinți-Marileanca, secțiunea II. de la kil. 30—54, al căruia cost, de pe devis, atinge cifra de lei 64.238, bani 55.

Amatorii pot vedea proiectul în oricare zi de lucru, de la orele 10 a. m. până la 4 p. m., în cancelaria comitetului.

Concurenții, o dată cu oferta D-ilor, trebuie a depune și garanție provisorie de 5 la sută, în efecte garantate de Stat sau în numerariu, prezentând recepisa casei de depuneri și semnatațiuni.

Dispozițiunile art. 40—57 din legea compatibilității generale a Statului vor fi aplicabile la această licitațiune.

No. 767. 1892, Februarie 21.

Primăria Galați

La 5 Martie 1892, orele 3 p. m., se va ține licitație la acest oficiu pentru a se da în întreprindere luminarea felinarelor existente ale orașului cu petroliu, pe timp de 3 ani, începător de la 1 Aprilie 1892, în condițiunile respective, cari se pot vedea la grefa primăriei.

Doritorii de a lua asupra-le această întreprindere sunt invitați să se prezinte în arătata zi, cu garanția provisorie cerută, spre a concura.

No. 945. 1892, Februarie.

Prefectura județului Bacău

D. sub-prefect al plășei Trotoșu, prin raportul No. 1.036, comunică că soldatul dorobanț cu schimbul Codreanu Costache, cerut și trimis la compania din Grozesci, fiind-că a spart magasia companiei, întorcându-se la domiciliul părintelui său Toader Codreanu, în noptea de 9—10 a curenteii, a dispărut, luând mai multe lucruri din casa părintelui său și 100 lei; precum asemenea a dispărut și recrutul Gaman Neculai, din clasa anului 1892, luând și acesta mai multe lucruri din casa părintelui său Neculai Gaman; ale căror semnalmente sunt:

Soldatul Codreanu Costache, statura mijlocie, părul castaniu, ochii turburi, fața blondă, fără alte semne, îmbrăcat cu sucman, căciulă neagră și ițari.

Recrutul Gaman Neculai, părul castaniu, ochii negri, nasul ascuțit, fața roșcovană, semne de vârsat.

Sunt rugate toate autoritățile administrative din țară a lua măsuri pentru aflarea lor.

No. 1.100. 1892, Februarie 19.

Prefectura județului Vlașca

Mai înainte de a se avisa la liberarea cuvenitei permisiunii D-lui Gheorghe V. Stănescu de a deschide un stabiliment de băuturi spirtoase în orașul Giurgiu, prefectura roagă pe toate autoritățile administrative, judiciare și comunale că, dacă cunosc pe numitul căzut în verii o afacere criminală, corecțională sau sub priveghiarea polițienescă, să-l denunțe prefecturii în termen de 40 zile de la aparițiunea acesteea prin *Monitorul oficial*.

No. 988. 1892, Februarie 18.

ANUNCIURI PARTICULARE

Eforia bisericii Kretzulescu

La licitația ținută la această eforie în ziua de 2 Decembrie expirat, pentru rearendarea moșilor acestei biserici, neprezentându-se pentru unele din ele îndestui concurenți ca să ofere prețuri satisfăcătoare, din care cauză nu s'a putut aproba arendarea tuturilor;

Eforia scote din nou în licitație pe cele rămase nearendate și anume:

1. Moșia Kretzulescu din județul Ilfov;
2. Moșia Țigănia-Stoenesci din Prahova;
3. Moșia Miroși
4. Moșia Mocoșca } din Buzău;
5. Moșia Plavicieni din Olt;
6. Moșia Plaviceanca și
7. Moșia Grădinile } din Romanași.

Arendarea se face pe un termen de 5 ani, cu începere de la 23 Aprilie 1893 și până la 23 Aprilie 1898.

Licitația se va ține în cancelaria eforiei, în casa din curtea bisericii Kretzulescu, în ziua de 26 Martie 1892, la ora 1 p. m.

Amatorii pot vedea planurile de întindere a moșilor și condițiunile pentru a lor rearendare în toate zilele de lucru, în cancelaria eforiei, de la orele 10—12 ante-meridiane.

BILANȚUL GENERAL

Al societății Casa de economie și împrumut din Iași încheiat în seara de 31 Decembrie 1891

ACTIV

Ct. Acțiuni	25.300 —
Ct. escompturi	135.942 30
Ct. ipotecă	34.662 16
Ct. obiecte cumpărate cu drept de rescump.	78.154 —
Ct. efecte de valoare	6.139 50
Ct. contencioase	1.113 57
Ct. imobile	4.149 38
Ct. interese de întârziare pro 1891	1.914 15
Ct. obligații și efecte dubioase	2.827 68
Ct. dividenda	8.756 —
Ct. casa	55.766 60
	354.725 34

PASIV

Ct. Capital social	250.000 —
Ct. depuneri	29.159 50
Ct. depozite	38.900 —
Ct. fond de rezervă	14.086 —
Ct. dividenda pro 1889	57 —
" " 1890	131 —
" " 1891 semestrul I	164 —
Ct. profit și pierderi. Beneficiu neto rezultat în cursul anului, conform art. 60 din statute	¹⁾ 22.227 84
	354.725 34

Consiliul de administrație
Președinte, C. Macedon. Secretar, C. Faur.

Comitetul dirigit
Casier, C. Zira. Comptabil, C. Faur.

Ct. PROFIT ȘI PERDERI

Al societății Casa de economie și împrumut din Iași încheiat în seara de 31 Decembrie 1891

DEBIT

Retribuțiunea personalului casei dupe budget	8.160 —		
Jetónele consiliului de administrație	680 —		
Jetónele censorilor de administrație	500 —	9.340 —	
Cheltueli generale de administrație precum :			
Chiria localului societății	1.000 —		
Patenta societății	306 25		
Incălzitul și iluminatul	199 60		
Imprimate și publicațiuni	300 —		
Registre și timbrarea lor	143 75		
Cheltueli de cancelarie	60 —		
Abonament la Gazeta de Iași	14 40		
Mobilierul bioului societății	19 50	2.043 50	
Cheltueli suplimentare, aprobate de consiliul de administrație		40 15	
Interese a 5 la sută pe an plătite depunătorilor în cursul anului	448 30		
Capitalizate la 81 depunători	884 60		
" " fond de rezervă	410 25	1.743 15	
Profit și pierderi. — Beneficiu curat rezultat în cursul anului, conform art. 60 din statute		¹⁾ 22.227 84	
		35.394 64	

CREDIT

Sald din 1890 reportat aci, conform votului adunării generale din 3 Februarie 1891			14 45
Provióne prelevate în cursul anului, conform art. 11 din statute			2.567 80
Taxe la acțiuni prelevate în cursul anului, conform art. 23 din statute			111 —
Taxe de depuneri prelevate în cursul anului, conform art. 7 din statute.			79 —
Interese, însă :			
Realizate în cursul anului	40.333 56		
Se scad interesele de întârziare pro 1890, incasate și trecute la acest compt.	9.625 32	30.708 24	
Remase în întârziare.		1.914 15	32.622 39
			35.394 64

Revăzut și verificat de noi censorii :
Anton Camban, Dr. G. Iuliano, Petru Cujbă.

Comitetul dirigit
Casier, C. Zira. Comptabil, C. Faur.

Consiliul de administrație
Președinte, C. Macedon. Secretar, C. Faur.

Verificat și aprobat de adunarea generală ordinară în ședința sa de la 9 Februarie 1892.

Președinte, C. Macedon. Secretar, C. Faur.
Scrutatori: Dr. G. Iuliano, D. Botez.

¹⁾ Adunarea a decis ca beneficiul de lei 22.227, bani 84, să se distribue, conform art. 61 din statutele societății precum urmază :

- A se da: a) Lei 1.111, bani 39, adică 5 0/0 pentru fondul de rezervă ;
b) " 1.111, " 39, " 5 0/0 pentru efectele dubioase ;
c) " 19.986, " —, " 9 0/0 dividendă anuală la acțiunile emise din cari 4 la sută s'a plătit deja în Iulie 1891 ;
d) " 19, " 06, a se reporta la comptul de profit și pierderi pro 1892.
- 22.227, " 84